

UITVERKIEZING

WAARTOE

KIEST GOD
MENSEN UIT?

M. JAEGLE

UITVERKIEZING

Waar toe kiest God mensen uit?

M. Jaegle

Stichting Da-ath

Colofon

Oorspronkelijke titel:
The ecclesia and the kingdom

M. Jaegle

Gepubliceerd:
Unsearchable Riches, 1951-1952
© Concordant Publishing Concern (CPC),
Almont, MI, USA

Vertaling: W. Janse (†)
Redactie, bewerking: Date Gorter

Uitgave: Stichting Da-ath,
da-ath.nl, oktober 2025

Schriftelijke toestemming: CPC

Omslag: EON, Evangelie Om Niet

Afbeelding cover © Aflo Images via Canva

ISSN: 2772-8811
NUR 707

INHOUDSOPGAVE

Onze uitverkiezing in Christus	7
Sekten	7,8
Onbegrip	8
Voorbeeld	8,9
Het lot van de niet-uitverkorenen	9,10
Eeuwige straf	10-12
Uitkiezen en zegen	13,14
Een les over onze uitverkiezing	14,15
Handelingen	15
1 Thessalonicenzen	15-17
Uitverkiezing en roeping	17-20
2 Thessalonicenzen	20-21
Redding voor allen	22-23
Geloof en geloof	23-24
Ons evangelie	25,26
Romeinen, 1 en 2 Korintheïers	26,27
Voorkennis en voorbestemming	27-30
Romeinen	30-32
Is God onrechtvaardig?	32,33
Voorwerpen	33,34
1 Korintheïers	35,36
Efeziërs - plaats en tijd	36-38
Plaats	38,39
Tijd	39,40
Vóór de nederwerping	40,41
Vanaf en voor	41,42
Heilig en smetteloos	42-44
Zonen	44,45
Samenwerking	45,46
Loting	47

Voorverwachting	47,48
Efeziërs -voor Hem	48-51
Gemeenschap en dienst	51
Voor de Vader	51-52
Omgang met de Vader	52,53
Omgang met Hem	53-55
Voor God	55,56
Liefde overwint	56
Groei in gemeenschap	56,57
Toerusting	57,58
Erkenning en krenkingen	58,59
Kwaad en goed	59,60
Onderwijs van God	60
Gods bedoeling	60-62
Gods weg	62
Afsluitend	63
Andere brochures uitgave Stichting Da-ath	64

Onze uitverkiezing in Christus

Welke schepselen had God in Zijn voornemen al vóór de eonen¹ 2Tim.1:9 op het oog? Degenen, aan wie Hij vóór alle anderen een heerlijke bestemming gaf? Als wij dit zonder Gods woord en geest overwegen, dan denken wij wellicht aan de hemelse machten. Het ligt anders; niet aan hemelse maar aan aardse schepselen is deze hoge eer geschonken! Zo'n gunst is voor mensen die het lichaam van Christus vormen. Het is *uitverkiezing*.

In deze daad kan elk lid van het lichaam van Christus roemen. Wij ontvangen alles overstijgende rijkdom van genade van God, onze Vader. Hij bekleedt Zijn ekklesia² met Zijn eigen heerlijkheid. Wij staan nu voor de ingang van een paradijs dat helaas voor veel leden van de ekklesia onbekend is. De waarheid van de *uitverkiezing* is erg belangrijk bij Paulus. Dat onderwijs is door allerlei uitleg onduidelijk geworden. Dit geschenk van Gods liefde wordt te weinig besproken. Het roept grote dankbaarheid naar de grote Gever op - als het duidelijk wordt. De verwarring bij gelovigen over deze waarheid zal onze grote God verdriet doen.

Sekten

Sommige groepen in de laatste dagen van dit beheer claimen ten onrechte *de* uitverkorenen te zijn, door zichzelf tot de 144.000 te rekenen. Ondanks het feit, dat zij uit *de twaalf stammen van Israël* voortkomen. Op.7:4-6 Zij

¹ Aiōn (Grieks), Olam (Hebreeuws), vaak met 'eeuwig(heid)' vertaald, verwijst altijd naar een beperkte tijd/tijden in Gods plan.

² Ekklesia (Grieks) is: uitgeroepene. Met dit Griekse begrip wordt in het vervolg het lichaam van Christus bedoeld.

veroordelen iedereen, ongelovigen én gelovigen, als zij zich niet bij hen aansluiten en deze valse leer omarmen. Gods uitverkiezing is daardoor zó verdraaid! Openbaring 7 wordt volkomen onterecht op mensen uit de natiën toegepast.

Onbegrip

Aan de andere kant zien wij het tegenovergestelde. Gelovigen durven het niet op zichzelf toe te passen, zij zijn bang, mijden het liever. In veel geloofskringen geldt dit ook voor de *predestinatie*, dat *tevoren bestemd* betekent. Deze nogal timide houding van de heiligen naar hun eigen uitverkiezing is uit onwetendheid over het lot van de niet-uitverkorenen. Ja, als wij denken dat die voor eeuwig verloren zijn, kunnen wij ons niet verheugen over onze eigen uitverkiezing. Want er zijn weinig gelovigen die kunnen zeggen dat al hun familieleden en vrienden een levend, reddend geloof in Christus hebben. Veel christenen houden vast aan het oude dogma van uitverkiezing. Dat is: God had vóór de schepping, de een tevoren bestemd om eeuwig gezegend te zijn; de ander is voor altijd verloren. Hoeveel gelovigen leven elke dag in spanning en worden geplaagd door onwetendheid over uitverkiezing! Ook hier heeft de liefdeloze leer van de eeuwige pijn voor de ongelovigen veel leed veroorzaakt.

Voorbeeld

Je kunt je afvragen waarom men weinig begrijpt van Bijbelse uitverkiezing. Hoe kan het, dat die zo verkeerd beoordeeld wordt? Wij zien dit weerspiegeld in (politieke) verkiezingen. Men kiest de lokale of de nationale leiders. Niemand denkt dat degenen die geen kandidaat waren,

verworpen dan wel buitengeworpen worden. Integendeel. Wanneer het goed uitpakt, en de gekozen leiders goed bestuur uitoefenen, is het positief voor de kiezers. Zo is het Gods principe, dat via de uitgekozenen de rest gezegend wordt. Het is een groot onderwerp in de heilige Schrift. Het is jammer dat velen niet kunnen zien dat God, Die de uitverkorenen genade schenkt, ook de rest zal zegenen. Deze onwetendheid is de belangrijkste reden van het van het vermijden van dit onderwerp. Wat Gods woord zegt, zal vreugde en dankbaarheid opleveren.

Het lot van de niet-uitverkorenen

God geeft niet alles wat Hij heeft als Hij sommigen uitkiest en begenadigt. Hij heeft ook een heerlijke redding voor anderen klaarliggen. Dat is één van de kostbare en ondoorgrondelijke trekken van Zijn hart. Het laat de volheid van Zijn liefde zien. Zelfs wanneer anderen door pijnlijke gerichten moeten gaan, heeft God toch iets anders voor ogen dan vernietiging van Zijn lijdende schepselen. Het is daarom Gods wil voor de uitverkorenen, dat zij met de toekomst van anderen bezig zijn. Zij zullen Hem danken voor de redding van hen die nu geen hoop hebben.

Wij zouden niet over de ‘anderen’ (ongelovigen) steeds maar denken dat zij zondaren en vijanden van God zijn. Zij hebben iets anders in zich dat onze sympathie verdient. Denk aan de grote aantallen die geboren zijn in zondige omstandigheden, erin opgroeiden en vaak zelfs vóór hun geboorte beladen waren met slavernij aan zonde. Velen horen in hun leven nooit iets over de redding in Christus. Anderen, die een goede houding tegenover God hebben,

horen vaak een meng-evangelie.³ Dat is tegenstrijdig aan de waarheid die noodzakelijk is voor een grondige omkeer en een gezond geloofsleven. Wij wijzen ook op *religie*, waarin vaak geld en macht een grote rol spelen. Dat stoot rechtvaardige, goedaardige mensen af. Wie durft ontelbare mensen die misleid zijn, verantwoordelijk te stellen voor hun bestemming? Zullen deze arme schepselen voor eeuwig verloren gaan? En dat als gevolg van het feit, dat zij niet in de Christus geloofden, Die al of niet waarachtig verkondigd werd?

Eeuwige straf?

Zullen wij het ongeluk van deze schepselen wijten aan het feit dat God hen niet heeft uitgekozen? Het is logisch, dat gelovigen de leer van de uitverkiezing niet vertrouwen. Zij kregen vaak van jongs af (of later) de leer van eindeloze straf voor ongelovigen te horen. Hoe kan een nadenkend gelovige de eigen uitverkiezing rijmen met de eeuwige pijn voor anderen? Roemen in uitverkiezing van de gelovigen terwijl de eeuwige hel voor de rest is? Dat is onwaardig voor een kind van onze hemelse Vader. Het hart van de apostel Paulus was anders. Israël, zijn broeders naar het vlees, zij wezen Christus af. Hij had daarover veel verdriet, onophoudelijke pijn in het hart, hij wenste zelfs anathema (verbannen) van Christus te zijn. ^{Rom.9:1-3} God echter keerde zijn verdriet om in vreugde, door aan hem

³ Dat is: ‘een andersoortig evangelie, dat geen ander is’, een mix van wet/regels en genade. ^{Gal.1:6b,7a}

de redding van heel Israël bekend te maken, ^{Rom.11:1-36} én de verzoening van het al.⁴ ^{Kol.1:20}

Het lijkt wel dat wij nooit echt kunnen genieten van de uiteindelijke redding van allen. Tenzij wij -zoals Paulus- hebben geleden onder het idee, dat lieve mensen die niet geloven, veroemd zijn tot eeuwige pijn. Maar God zij dank dat er zegen voor allen is, zelfs als eerst een (zwaar) gericht over hen moet komen. Want wanneer allen de rechtvaardiging tot leven ^{Rom.5:18,19} ontvangen hebben, zal hen dat dankbaar stemmen en genoeg brengen. En wanneer God Alles in allen wordt, zal elk hart overvloeien van vreugde. ^{1Kor.15:28} Daarbij zal het nog toekomstige culmineren⁵ van het al in de Christus ^{Ef.1:10} *allen* redding en zegen brengen. Men zal de knieën buigen, iedere tong zal van harte belijden dat Jezus Christus Heer is. Zijn dat niet uitingen van grote dankbaarheid aan de Gever van dit geschenk van geluk en vreugde? ^{Fil.2:10,11} Gods mededogen en genade is óók voor hen die niet uitverkoren zijn!

Er is tijdverschil tussen hun en onze zegen: zij genieten er later van. Het proces van redding gaat in een vaste volgorde; uitverkorenen hebben voorrang, later komen de anderen. Het voorgevoel van de schepping wacht op de onthulling van de zonen van God. ^{Rom.8:19} Wij begrijpen, dat hoopvol verwachten leeft in het onderbewuste van de schepselen. Er is een vermoeden; de zonen van God moeten eerst openbaar worden. De ekklesia moet eerst

⁴ Grieks: *ta panta*, het alles (meervoud), in Kolossenzen 1:20 alle schepselen van God die een relatie met Hem (kunnen) hebben; dit geldt ook bij *het al* in Efeziërs 1:10 en Filippenzen 2:10,11.

⁵ Culmineren: opwaarts gericht onder één Hoofd brengen.

voltallig zijn; pas dan worden anderen gered. Daarna zal de schepping bevrijd worden van de slavernij van bederf tot de heerlijke vrijheid van de kinderen van God. ^{Rom.8:21}

Een ander gedeelte maakt deze verdeling van Gods plan nog duidelijker. In Christus zullen *allen* levend gemaakt worden. Wanneer onbederfelijk leven uitgedeeld is, zal niet één van Adams nageslacht ontbreken. Ieder hoort bij een bepaalde rangorde. De levendmaking⁶ van Christus was het begin. Daarna volgen de leden van Zijn lichaam. Vanaf die levendmaking, zal Hij Zijn koninklijke macht in de laatste twee eonen uitoefenen. Opdat God aan het einde Alles in allen zal zijn. ^{1Kor.15:22-28} Elders lezen wij ook Gods volgorde. Paulus' getuigenis is: *God is de Redder van alle mensen.* ^{1Tim.4:10} Hij onderscheidt de redding van gelovigen en ongelovigen: *allermeeest van gelovigen*. Daarom zijn zij niet de enigen. Zij eerst, daarna zal de rest gered worden.

Waarom worden deze waarheden, die Gods liefdevolle bedoeling tonen, misverstaan in de uitgeroepen gemeente? Uitspraken over eigen redding neemt men aan. De beloften van redding van ongelovigen betwijfelt men; zij worden verdraaid onder invloed van de leer van eindeloze pijn. Maar als wij de uitspraken van de wederzijdse verzoening van ongelovigen werkelijk *geloven*, dan staan wij open voor de waarheid dat God een deel van de mensheid apart zet. Als wij inzien, dat God instrumenten kiest om de rest zegen te brengen, zal het dreigende van een eindeloze straf (een onschriftuurlijke leer) verdwijnen.

⁶ Levendmaking veronderstelt opstanding, en houdt in: een levensproces ontvangen dat nooit eindigt.

Uitkiezen en zegen

Elk uitkiezen in de Schrift betekent zegen voor de niet-gekozenen. Abram werd uitgekozen opdat door hem en zijn Zaad alle geslachten van de aarde gezegend worden Gen.12:3. Het uitverkoren volk Israël is het zegenkanaal van Gods onthulling voor de andere natiën. De ekklesia is bestemd tot zegenkanaal te midden van de ^{op}hemelsen.⁷ En toch is veel goeds via hen tot de wereld gekomen! Door de geschiedenis heen zijn gelovigen altijd het zout geweest dat de zondige mensheid bewaarde voor totaal bederf. Zij zijn vaak de dam geweest die een dreigende vloed van zonde tegenhield.

God heeft eerst Zijn Zoon ingezet in dit principe van redding door uitverkorenen, want Hij zei:

Deze is Mijn Zoon, de Uitverkorene Luk.9:35

Zoals altijd is de Zoon ook hier de Eerste, en in Hem wordt het doel bekendgemaakt. Hij is de Verzoener van allen. Uitkiezen is in Gods plan niet iets dat anderen uitsluit, maar hun redding juist garandeert.

Het is goed om te weten, dat in God in Zijn plan diverse uitverkiezingen heeft opgenomen. Het gaat daarin niet altijd over ons. Israëls uitverkiezing is erg belangrijk.

Petrus schrijft aan zijn uitverkoren landgenoten in de verstrooiing. Dit verwijst naar de Israëlieten die bij de

⁷ Grieks: *epouraniois* = letterlijk: ^{op}hemelsen

koninkrijks-ekklesia ⁸ horen. ^{1Petr.1:1} Als wij menen, dat ‘uitverkoren geslacht’, ‘koninklijk priesterschap’ en ‘heilige natie’ ^{1Petr.2:9} uitdrukkingen zijn die bij het lichaam van Christus horen, dan begrijpen wij onze roeping en plaats niet. Zegeningen en beloften voor Israël zijn niet overgegaan op het lichaam van Christus. De verharding van Israël is voor een deel en tijdelijk. ^{Rom.11:25} Israëls uitverkorenen moeten de grote verdrukking ^{Matt.24:21; Dan.12:1} nog ondergaan. Voor hen zijn die dagen speciaal ingekort. Gelovigen in verwarring menen bij die uitverkorenen te horen. Zij denken door de grote verdrukking te moeten gaan. ^{Matt.24:22}

Laten wij voor onze uitverkiezing alleen in de brieven van Paulus lezen. De andere brieven zijn voor hen aan wie ze gericht zijn. Eénmaal zijn ‘uitverkoren boodschappers’ genoemd. ^{1Tim.5:21} Dat lijken volgens het tekstverband hemelse wezens te zijn. Mogelijk verwijst dit onder andere naar Gabriël, die een speciale functie heeft. De Schrift zegt verder niets over deze uitverkiezing.

Een les over onze uitverkiezing

*zoals Hij ons heeft uitgekozen in Hem vóór
de nederwerping van de wereld* ^{Ef.1:4}

Deze woorden tonen de liefde van God, die krachtig voor ons werkt. Het hoort bij de rijkste genade die God geeft. Stap voor stap volgen wij nu Paulus' brieven, waarin steeds meer door God bekend wordt gemaakt. De heerlijkheid

⁸ Dat zijn de uitgeroepen gelovigen uit Israël die het aardse koninkrijk verwachtten onder Messias Jezus, naar Daniël 2:44

van Gods genade is groot. Zo leren wij de bijzonderheden van onze uitverkiezing in Efeziërs na de andere brieven.

Handelingen

De instructie begint in Handelingen. In de beginfase van het lichaam van Christus lezen wij over Paulus. Hij richt zich in Antiochië (Pisidië) voor het eerst tot barbaren. Enkelens geloofden, en Gods woord zegt over de eerste geroepenen uit de natiën:

*Dit echter horend, verheugden de natiën zich
en verheerlijkten het woord van de Heer, en
en geloofden, al wie bestemd waren tot
eonisch leven* ^{Han.13:48}

Hier schijnt de eerste zonnestraal van onze uitverkiezing. Dit is een voorschot. De geest van God laat een principe zien. Het is toepasbaar in dit huidige beheer.⁹ Dit is de manier waarop God *alle* leden van het lichaam van Christus roept. Alleen zij, die bestemd waren tot eonisch leven, krijgen geloof. Dit is een bijzonder geschenk voor ons. Het is uitvoering van een besluit; een verklaring van onze uitverkiezing.

1 Thessalonicenzen

Mogelijk de eerste brief van Paulus.

*waargenomen hebbend, door God geliefde
broeders, jullie uitverkiezing* ^{1Thes.1:4}

⁹ Beheer, letterlijk: huis-wet (Grieks: *oikonomia*) gaat over hoe God een bepaalde fase van Zijn plan inricht. Het huidige beheer is: het geheimenis, Efeziërs 3:9. Daarna komen: gerichten en koninkrijk.

Dit wordt door Paulus tegen nog jonge gelovigen gezegd. Wij zien dat het bij het eerste onderricht en bij de eerste fasen van Gods reddende genade hoort. *Waargenomen hebbend*: hij kreeg snel helder zicht op het uitkiezen van deze geroepenen. Nu zegt hij de waarheid tegen hen en allen die jong zijn in geloof. Hoe wist Paulus dat deze nieuwe gelovigen uitgekozen waren?

*dat het evangelie van onze God tot jullie was
gekomen, niet alleen in woord maar ook in
kracht en in heilige geest en volkomen zekerheid,
zoals jullie weten. Zo waren wij ook onder jullie
geworden, omwille van jullie.
En jullie waren navolgers geworden van ons en
van de Heer, het woord ontvangend in veel
verdrukking en in vreugde van heilige geest* ^{1Thes.1:5,6}

Ieder die Gods woord hoort en gelooft, Christus als Redder aanvaardt, weet door de geest van God: ‘ik ben uitgekozen!’; een heerlijke boodschap voor alle gelovigen. Door gebrek aan deze kennis is er schroom. Men durft zich niet als uitverkoren te zien. 1 Thessalonicenzen 1:5,6, laat echter zien dat zo'n start in het geloof de bezegeling van uitverkiezing is. Geen twijfel mogelijk. Dit is echter alleen de buitenkant. Ware kennis over de uitverkiezing van gelovigen kwam bij Paulus uit een diepere bron. Wat hij leerde over het lichaam van Christus, ontving hij door onthulling van Jezus Christus. ^{Gal.1:12; Ef.3:1} Christus verscheen diverse keren aan hem. ^{Hand.26:16,17; 22:17} Dat deed Hij, zodat Hij aan Paulus, de uitgekozen apostel van Zijn

ekklesia, de geheimen over dat nieuwe instrument kon doorgeven. Dat is alleen in Paulus' brieven onthuld.

De onthulling van Jezus Christus is de laatste boekrol. Deze onthulling van Jezus Christus (aan Johannes) moeten wij scherp onderscheiden van wat Hij aan Paulus doorgaf. Jezus Christus verscheen aan Johannes. Hij liet zien dat Hij tot Zijn volk Israël zal komen om Zijn koninkrijk op aarde te vestigen door zware gerichten heen. Wij kunnen het boek Openbaring, wat grotendeels over Israël gaat, niet op onszelf toepassen.

Aan Paulus verscheen Hij opdat hij een geheel nieuwe groep uit zou roepen. In plaats van de gerichten van Openbaring kwam zuivere genade voor de natiën naar voren. Christus is in de geest tot hen gekomen ^{Kol.1:27} om uit te roepen voor de hoogste positie in het al.

Uitverkiezing en roeping

en aan jullie getuigen om God waardig te wandelen, Die jullie roept naarbinnen in Zijn koninkrijk en heerlijkheid. ^{1Thes.2:12}

In het dagelijks leven wordt iemand die gevraagd wordt om als professor een leerstoel in de faculteit van een universiteit te bezetten, gekozen. Of hij is geselecteerd door een bevoegde commissie, maar weet daar niet iets van. Pas wanneer hij zijn roeping ontvangt, weet hij ervan. Ieder mens die geroepen wordt in gemeenschap van Zijn Zoon, Jezus Christus, onze Heer, ^{1Kor.1:9} wordt eerst door God uitgekozen, zonder er ook maar een flauw vermoeden

van te hebben. Over de onlosmakelijke band tussen uitverkiezing en roeping bestaat twijfel. De Heer Jezus zei:

*velen zijn geroepen,
weinigen echter uitverkoren* ^{Matt.22:14}

Er is geen basis voor twijfel, dit is alleen voor het volk Israël. Het is beperkt tot de periode waarin Hij te midden van hen was. Die bediening is bijzonder, omdat de Messias tot Zijn volk kwam. Hij kwam niet om door hen te worden ontvangen en Zijn koninkrijk op te richten. Hij zou verworpen, gekruisigd worden om de verzoening van allen te bewerken. Elke Israëliet van de koninkrijks-natie, die gescheiden was van Jahweh, had het recht om geroepen te worden toen de Messias kwam. Dit begon toen Jezus Israël opriep om zich te bekeren. Ook de twaalf riepen Israël hiertoe op. ^{Matt.10:6} Op deze manier waren velen geroepen, maar slechts enkelen uitverkoren om Hem te erkennen als hun Messias. ^{Luk.6:13; Joh.15:15,19}

Alleen toen gold: *velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren*. Dit werpt licht op de dubbele positie van Israël, afhankelijk van Gods manier van werken. Als wij deze uitspraak in het huidige beheer van de genade ^{Ef.3:2} willen toepassen, is dat erg verwarrend voor onvolwassen gelovigen. Want dit woord ^{Mat.22:14} stelt vragen bij de relatie tussen uitverkiezing en roeping.

Paulus spreekt er nooit op deze manier over. In het lichaam van Christus zijn zij onlosmakelijk met elkaar verbonden. Voor ons heeft roeping een diepere betekenis. De gelovige is geroepene én uitverkorene, en hoeft niet te

twijfelen. In het huidige beheer ¹⁰ van de genade van God, worden alle uitverkorenen ook geroepen. Het lichaam van Christus bestaat uit geroepenen uit Israël en uit de rest van de mensheid. De Thessalonicenzen werden uit een zondig leven vol afgoderij geroepen tot een leven met en voor God. ^{1Thes.1:9} Deze roeping door God heeft gevolgen.

*Die jullie roept naarbinnen in
Zijn koninkrijk en heerlijkheid* ^{1Thes.2:12}

Een verheven doel! Gods koninkrijk is alomvattend. Israël is bestemd voor het koninkrijk op aarde, wij voor het ^ophemels koninkrijk. ^{2Tim.4:18} Gods eigen heerlijkheid is hieraan verbonden. Het ^ophemelse overtreft het aardse, ondanks de verootmoedigende waarheid:

*want allen zondigen en hebben gebrek
aan de heerlijkheid van God* ^{Rom.3:23}

Door Adam raakten wij heerlijkheid kwijt en waren wij zondaren in deze wereld. Maar via het kruis en Zijn opstanding heeft Christus, de laatste Adam, voor ons de redding verkregen. En nu mogen wij roemen in de verwachting van de heerlijkheid van God. ^{Rom.5:2} Paulus spreekt van de waardige wandel:

*want God roept ons niet voor
onreinheid, maar in heiliging* ^{1Thes.4:7}

Toen was het leven van mensen vol lusten en begeerten,

¹⁰ Zie voetnoot 8

onreinheid, hebzucht, lichtzinnigheid. ^{Ef.4:19; 5:6} Zo ook nu. God roept ons niet tot wereldse onreinheid. Integendeel! Zijn roep komt opdat wij dat leven verlaten en heilig leven als uitverkorenen. De Thessalonicenzen zijn voorbeeldig. Zo ziet een geheiligd leven eruit:

*hoe jullie je hebben omgekeerd naar God,
weg van de afgoden om de levende en
waarachtige God als slaaf te dienen* ^{1Thes.1:9}

2 Thessalonicenzen

Paulus komt met een nieuw woord.

*Wij nu zijn verschuldigd God altijd te danken om
jullie, broeders, door de Heer geliefden, omdat
God jullie vanaf het begin de voorkeur geeft tot
redding in heiliging van geest en geloof van de
waarheid, waartoe Hij ons ook roept door ons
evangelie tot toeëigening van de heerlijkheid van
onze Heer Jezus Christus* ^{2Thes.2:13,14}

De voorkeur geeft: een aantal mensen krijgt voorrang. Aan hen wordt een opdracht toevertrouwd. Bij het begin moet God heel de mensheid voor Zich hebben gehad om, in Zijn voornemen, een aantal de *voorkeur* te geven. Zo kon het plan tot stand komen, dat zegen brengt aan allen. God verdeelde de mensheid in groepen. Degenen die voorkeur hadden - en de rest. In feite zijn alle gelovigen in

deze tijd prelaten,¹¹ want dat is de betekenis van deze Latijnse titel.

De voorkeur geven aan is activiteit van God om mensen uit te kiezen. Voor de Thessalonicenzen hield *voorkeur geven* in, dat zij getrokken werden uit de cirkel van hun landgenoten die ongelovig bleven. Dit is de ervaring van elke gelovige. Maar de echte, goddelijke voorkeur ligt ver in het verleden. *Vanaf het begin*, zegt Paulus, *werd dat gedaan in Gods voornemen*. Zo wijst Paulus terug naar een begin, zonder tijdsaanduiding. In de periode die aan de schepping voorafging waren er diverse ‘beginnen’. Hier lezen wij iets bijzonders van de ekklesia in de eerste fase. Paulus schrijft daarvan:

*Want wij kennen ten dele
en wij profeteren ten dele* ^{1Kor.13:9}

Het vervolg ^{1Kor.13:10-13} wijst naar de volwassenheid, waarin wij in staat zijn de waarheid volledig te erkennen. Dit schrijft hij tijdens gevangenschap in zijn latere brieven (Efeziërs, Filippenzen, Kolossenzen, 2 Timotheüs) over de ekklesia. Dan laat hij zien wat de oorsprong was. Hij geeft in 2 Thessalonicenzen slechts een hint. In hoofdstuk 1 klinkt, dat God ons roept tot heerlijkheid. Hier spreekt hij van geschenken die op de roeping volgen. Het eerste is:

*God jullie vanaf het begin de
voorkeur geeft tot redding* ^{2Thes.2.13}

¹¹ Een prelaat, Latijn: praelatus, *aan wie de voorrang is gegeven*

Redding voor allen

Redding is niet tot uitverkorenen beperkt; uiteindelijk is die voor *allen*, want *God is de Redder van alle mensen, allermeeest van hen die geloven.* ^{1Tim.4:10} De voorkeur van de uitverkorenen is dat zij de eersten zijn die gered worden, niet de enigen. De uitverkorenen moeten van het *omkomen, vergaan, verloren gaan* gered worden. Daarna kan God ons door deze genade (uitverkiezing) als nuttig instrument gebruiken. Wij zien dat de lijn waar het de verkiezing betreft, ons optrekt uit de diepten van ongeloof, zonde en vervreemding van God. Wij waren verloren zondaren, net als alle anderen, niet beter. Paulus beschrijft het leven van de uitverkorenen voordat zij geloofden:

Want allen zondigen en hebben gebrek aan de heerlijkheid van God ^{Rom. 3:23}

de geest die nu werkzaam is in de zonen van de weerspanningheid, onder wie ook wij allen ons eens hebben gedragen in de begeerten van ons vlees, de wil van het vlees en van de denkwijze uitvoerend, en wij waren van nature kinderen van verontwaardiging, zoals ook de overigen ^{Ef.2:2,3}

Kennelijk wilde hij laten zien, dat anderen net zoveel recht op redding hebben als wij. Het is een geschenk van pure genade aan verloren zondaren, heel de mensheid. Als het gaat om redding van zonde en dood is er geen verschil tussen de uitverkorenen en niet-uitverkorenen. Als alleen uitverkorenen gered worden, zou het onrechtvaardig zijn. Maar redding is het fundament waarop onze roeping als medewerkers van God gebouwd is. Allen zullen gered

worden, alleen door het offer van Christus aan het kruis. Maar in de uitwerking van redding bestaat verschil.

Geloof en geloof

Wij zijn bevoorrecht zodat

God jullie vanaf het begin de voorkeur geeft tot redding in heiliging van geest en geloof van de waarheid. ^{2Thes.2:13}

De geest van God werkt geloof in ons. Dat is de basis van redding. Galaten beschrijft de daad van God zo:

zodat Hij ons uittilt uit de tegenwoordige boze eon ^{Gal.1:4}

Wij werden afgescheiden van de mensheid en ontvingen zo ook heiligheid. De geest die aan allen wordt gegeven bij het horen en geloven, ontvangen wij niet door onze inspanning. Geloof, en de heiligheid die het bewerkt, zijn eerste vruchten van de verkiezende genade van God. Zelfs het reddende geloof van de waarheid is Zijn geschenk. Zij is niet vermengd met onze werken. Dit geloof ontvangt niemand zomaar; alleen zij, die door God zijn uitgekozen: *want niet van allen is het geloof.* ^{2Thes.3:2} Het is *het geloof van de uitverkorenen van God.* ^{Tit.1:1}

Naast dit echte geloof is er iets dat sommigen ‘gelovend in God’ noemen. Het is gebaseerd op Gods onthulling van Zichzelf in de schepping. Dit komt door zintuigen, de ziel, niet de geest, en dat kan volgens de Schrift *geen* geloof zijn. Romeinen 1:18 e.v. spreekt ervan en zegt dat Gods

toorn (verontwaardiging) zal komen over hen die, God kennend, Hem niet *als God* verheerlijken of danken. God kan in de schepping gekend worden door nadenken van de mens, zonder Gods geest. Grote geleerden zeggen, dat studie van de natuur tot God leidt. Dat is geen *reddend geloof*.

Het gaat om geloof, dat Christus aanvaardt als Degene Die voor ons tot zonde(offer) werd gemaakt. *Dit geloof* is van uitverkorenen. Ongelovigen worden niet voor de grote witte troon veroordeeld, omdat zij Christus niet in geloof aanvaard hebben. Iemand die niet door God is uitgekozen kan Christus niet aannemen in geloof. Zij worden gericht omdat zij God niet aanvaarden als Schepper. Gods gericht is in overeenstemming met de mogelijkheid van redding. Gods gerechtigheid kan nooit eeuwige pijn of kwelling opleveren. Paulus geeft in 2 Thessalonicenzen zicht op dit gericht. De ongelovigen komen om, want zij ontvangen de liefde van de waarheid niet. ^{2Thes.2:10-12}

*die dan ook de waarheid van de God
verwisselen voor de valsheid, en zij
vereren en oefenen godsdienst aan de
schepping naast Hem Die Schept* ^{Rom.1:25}

Gods woord bevat veel waarheden, hoog en laag. In dit geval is het niet de hoogste, want dat is *de vrijkoping die in Christus Jezus is*. Het gaat hier om God *als de Schepper*. Deze waarheid is veranderd in de leugen door de eer en heerlijkheid *die aan de Schepper toebehoort* te geven aan het *schepsel*.

Ons evangelie

*waartoe Hij ons ook roept door ons evangelie
tot toeëigening van de heerlijkheid van onze
Heer Jezus Christus* ^{2Thes.2:14}

De eerste en principiële les die deze woorden leren, is dat *alleen God* het is Die roept; *niemand* kan uit eigen wil bij de ekklesia komen. In welke vorm komt die roeping? *Door ons evangelie!* God riep Abram, Samuël en profeten. Dit zijn de eerste stappen in het reddingsplan. Die liggen ver achter ons. Een *hoorbare* roep van een onzichtbare geest komt in deze tijd tot de gelovige door demonen; God spreekt nu niet zo. De roep van God is hoorbaar in de verkondiging van het woord van het kruis. ^{1Kor.2:2} Dat is *het woord van de waarheid, het evangelie van jullie redding.* ^{Ef.1:13} De heilige geest zorgt ervoor, dat de harten van de uitverkorenen deze roep van God geloven. Belangrijk: door *ons* evangelie. Drie keer noemt hij: *mijn evangelie.* ^{Rom.2:10; 16:25; 2Tim.2:8} Van alle heerlijke waarheden die hij bekendmaakte, is rechtvaardiging door geloof de eerste. Hij noemt dit *mijn* evangelie, omdat het verschilt van de vergeving van zonden, die door de twaalf apostelen van de Besnijdenis verkondigd werd. Dat was in lijn met het aardse koninkrijk der hemelen. God begenadigt de leden van Christus' lichaam met Zijn eigen gerechtigheid. De evangelist verkondigt het evangelie uit Gods woord in Paulus' brieven. Nadat Paulus bekendmaakte dat God ons tot Zijn eigen heerlijkheid roept, ^{1Thes.2:12} zegt hij:

*Hij roept ons ook door ons evangelie tot
toeëigening van de heerlijkheid van onze
Heer Jezus Christus* ^{2Thes.2:14}

God kan ons niet iets hogers geven! De heerlijkheid van Christus is verborgen in ons. Maar als Christus, ons Leven, openbaar gemaakt wordt, dan zullen ook wij openbaar gemaakt worden met Hem, in heerlijkheid. ^{Kol.3:4}

Romeinen, 1 en 2 Korinthiërs

De heerlijke waarheid van uitverkiezing lezen wij ook in Romeinen, meer dan in 1,2 Thessalonicenzen. Zoals in iedere hogere schoolklas zijn de lessen breder, dieper. Romeinen spreekt kostbare waarheid.

*Wij weten echter, dat God alles doet samenwerken
tot het goede, voor hen die God liefhebben, die in
overeenstemming met Zijn voornemen geroepen
zijn, en dat wie Hij tevoren kent, Hij ook tevoren
bestemt gelijkvormig te worden aan het beeld van
Zijn Zoon, opdat Hij Eerstgeborene is onder veel
broeders; wie Hij nu tevoren bestemt, dezen roept
Hij ook, en wie Hij roept, dezen rechtvaardigt Hij
ook; wie Hij nu rechtvaardigt, dezen verheerlijkt
Hij ook* ^{Rom.8:28-30}

Gods voornemen gaat aan Zijn keuze vooraf. De volgorde is in de Schrift vastgelegd. Het geeft de oorzaak van de reis van gevangene Paulus naar Rome.

*Omdat de haven echter ongeschikt was voor
overwintering gaf de meerderheid de raad
vandaar uit te varen* ^{Hand.27:12}

En:

*Terwijl het nu zacht waaide uit het zuiden,
meenden zij, dat het voornemen hield, en
het anker heffend voeren zij dicht langs Kreta* ^{Hand.27:13}

Voornemen (vers 13) is gevolg van *raad geven* (vers 12). De *raad* was het gevolg van overwegen van de situatie. De haven was ongeschikt om te overwinteren. De meerderheid van de bemanning gaf de *raad* om door te varen. Zo namen zij zich voor om de reis direct voort te zetten. De *raad* gaat dus vooraf aan het *voornemen*. Dit woord *voornemen* is letterlijk: voor-plaatsing. Paulus plaatste de reis naar Rome voor zich. ^{Rom.1:13} In onze tekst ^{Rom.8:29} zien wij, dat God het voor Zich plaatste om mensen uit te kiezen, de leden van het lichaam van Christus. Zo is dit het *voornemen* van Gods liefhebbende hart. Hier kunnen wij ook zien, dat de verzoening van het al te maken heeft met het voornemen van God. Hij noemt dat *het voornemen van de eonen*. ^{Ef.3:11} God kiest medewerkers door wie Hij dat gaat realiseren. Paulus zegt verder:

die Hij tevoren kent, Hij ook tevoren bestemt ^{Rom.8:29}

Voorkennis en voorbestemming

Gods voornemen spreekt alleen van Zijn plannen voor een aparte groep. Voorkennis, voorbestemming spreken van het ondernemen van Zijn plan. Gods voorkennis is niet

beperkt tot de leden van Christus' lichaam. Het omvat al Zijn schepselen. Hij kende ze allemaal voordat ze bewust bestonden. Zo vond Hij niemand die Hem aanleiding gaf om uit te kiezen. Zijn gericht over allen was toen al vastgesteld:

Niemand is er die God uitzoekt. Allen mijden Hem, gelijktijdig werden zij onbruikbaar. Niemand is er die mildheid doet, er is tot niet één toe! ^{Rom.3:11,12}

Maar Gods voorkennis in verwijzing naar de ekklesia gaat dieper. Hij wenste de kandidaten voor uitverkiezing te erkennen. Hij werd alleen geleid door het voornemen van Zijn hart. Zijn oog gaat meewerken, want bestemmen is letterlijk: zien.¹² Zijn oog ‘bestemt’ diegenen voor die Hij later zal roepen tot een hoge positie in genade. Hier hebben wij Gods kiezen. *Bestemming* laat zien dat God in die tijd heel de mensheid voor Zich zag. Hij wijst met Zijn oog degenen aan die Hij verbindt met Zijn Zoon bij het uitvoeren van Zijn roeping. God bestemt enkelen uit de mensheid. In smallere betekenis mogen wij het *tevoren* toepassen op onze roeping uit de wereld. Maar Gods roep is niet het eerste als een mens gaat geloven. De geroepene was er tevoren voor bestemd. Ja, lang vóór onze schepping lag dit bij God vast. Maar in deze fase maakt Gods woord nog niet voldoende bekend. Er kon nog niet gezegd worden welke gebeurtenis bedoeld is met het *voor* of *tevoren*. Dat leren wij in de latere brieven. Door dit liefdeswerk van God, lang voor wij bestonden, stelde Hij dit doel:

¹² Het Griekse (*h*)*orizō* is letterlijk: doen-zien

*en dat wie Hij tevoren kent, Hij ook tevoren
bestemt gelijkgevormig te worden aan het
beeld van Zijn Zoon, opdat Hij Eerstgeborene
is onder veel broeders* ^{Rom.8:29}

Allen zullen op den duur gered worden en gelukkig zijn, en voor het lichaam van Christus heeft God een bijzonder voorrecht toebedeeld. Wij zullen zo gelijkvormig gemaakt worden aan de Zoon, dat het zal lijken dat wij Zijn broers zijn. Deze verhoging is ook om Christus superioriteit te geven, naar Gods wil, opdat Hij in alles de eerste wordt. ^{Kol.1:18} De voortgang van deze voorbestemming door God is te zien in de aardse ervaring van de betrokkene, want

wie Hij nu tevoren bestemt, dezen roept Hij ook ^{Rom.8:30}

Opnieuw is er nadruk op het feit, dat alleen zij, die levend geloof in Christus krijgen, door God zijn voorbestemd. Toch gaat de apostel verder met wat op Zijn roep volgt:

*en wie Hij roept, dezen rechtvaardigt Hij ook,
en wie Hij nu rechtvaardigt,
dezen verheerlijkt Hij ook!* ^{Rom.8:30}

Het geschenk van rechtvaardiging ontvangen wij bij onze roeping. Dat is Zijn eerste genadegeschenk, dat ons vroegere leven rechtzet voor God. Met één enkele daad wordt deze zaak in orde gebracht. Maar als het aankomt op onze verheerlijking, ligt het anders. Dat is het ongevormd worden naar het beeld van de Zoon. Onze ervaring met Hem gaat van heerlijkheid tot heerlijkheid ^{2Kor.3:18} Nu vormt zich dat in onze innerlijke mens. Onze lichamen zijn

vernederd. Maar ook die zullen veranderd worden om gelijkvormig te zijn aan Zijn heerlijkheidslichaam. ^{Fil.3:21}

Romeinen

Deze brief spreekt ook over uitverkiezing. In Romeinen 9:11 geeft God een belangrijk fundament. Dan blijkt, dat Zijn bedoeling aan uitkiezen voorafgaat. Het is geïllustreerd door Jakob en Ezau:

*want toen zij vooralsnog niet voortgebracht waren,
ook niet iets goeds of slechts bedreven hadden –
opdat het voornemen van God overeenkomstig
uitverkiezing blijft, niet uit werken maar uit Hem
Die roept – werd tot haar uitgesproken:
'de grotere zal slaven voor de inferieure'* ^{Rom.9:11,12}

Deze woorden zeggen, dat bij uitverkiezing door God onze werken niet beslissend zijn. Bij Jakob en Ezau is het bewijs overtuigend. God stelde de mindere boven de meerdere toen zij niets goeds of kwaads hadden gedaan. In Gods voornemen van de uitverkiezing is iets heel anders beslissend. Paulus laat dit in hoofdstuk 11 zien, waar hij schrijft over de keuze van Israëlieten in het lichaam van Christus.

*Zo is er dan ook in de huidige era een rest
geworden in overeenstemming met de
uitverkiezing van de genade.
Indien het nu in genade is, is het niet langer
uit werken, anders wordt de genade niet langer
genade* ^{Rom.11:5,6a}

De tevoren gereedgemaakte goede werken ^{Ef.2:10} zijn in het leven van een gelovige bruikbaar en nuttig. Zij behagen God. Werken van de mens zijn in Zijn voornemen van uitverkiezing echter de grootste tegenstander van Zijn genade. Daarom is het onmogelijk dat allebei tegelijk bestaan. Gods verkiezing is *in genade*, en dus spelen werken daarbij geen rol. De uitverkiezing is voor ons:

*Die ons redt en roept met een heilige roeping,
niet in overeenstemming met onze werken, maar
in overeenstemming met Zijn eigen voornemen
en de genade, die ons gegeven is in Christus
Jezus vóór eonische tijden* ^{2Tim.1:9}

*Toen echter de mildheid en menslievendheid
van onze Redder, God, verschenen was, niet
uit werken die in gerechtigheid zijn, die wij
doen, maar in overeenstemming met Zijn
barmhartigheid* ^{Tit.3:4b,5a}

Hier zijn *Gods menslievendheid en Zijn barmhartigheid* bepalend; niet de werken die wij doen.

Onder geen enkele omstandigheid zouden wij afwijken van deze fundamentele regel. Men beweert, dat Gods motief voor onze uitverkiezing is, dat Hij tevoren ziet wie goed of kwaad doet tijdens het leven. En dat Hij tevoren ziet wie gewillig zal zijn om Christus te aanvaarden en wie niet. En zo is de uitverkiezing door God gebaseerd op deze voorkennis. Dat is een wetteloze aanval op Gods principes en volgorde van handelen. Is ook maar één enkele geboren

zondaar waardig om uitgekozen te worden? Wat zegt God over *de wil van de mens*?

*Dus dan hangt het niet af van hem die wil,
noch van hem die rent, maar van God Die
barmhartig is.* ^{Rom.9:16}

Zijn genadevolle voornemen is het enige motief voor onze uitverkiezing. Dat kon niet zo zijn als onze werken er iets mee te maken hadden. God bereidt voor op heerlijkheid.

God is onrechtvaardig?

Na deze rijke uiteenzettingen over uitverkiezing, noemt Paulus nog iets. De niet-uitverkorenen worden genoemd en Paulus rechtvaardigt God in Zijn handelen met hen. Hij onthult Zijn toorn en leidt ze op de wegen van gericht. Uit Gods ongelijke handelen met Jakob en Ezau en het doen ontstaan en verharden van Farao, ^{Rom.9:17,18} leidt de apostel stellingen af:

*dus dan is Hij voor wie Hij wil barmhartig,
echter wie Hij wil, verhardt Hij* ^{Rom.9:18}

De apostel ziet de tegensprekers, die deze waarheid gebruiken. Zij beweren dat God niet het recht heeft om de niet-uitverkorenen schuldig te verklaren. Men beweert dan: ‘God kiest een aantal mensen eerst uit. Daardoor schept Hij een groep zondaren die in hun leven nooit tot echt geloof in Christus kunnen komen’. Deze nogal arrogante veronderstelling komt voort uit onwetendheid wat betreft redding door God.

De apostel beantwoordt dit met de pottenbakker en zijn producten. ^{Rom.9:20} Hij laat zien, dat het onmogelijk is dat een kruikje aan de pottenbakker met minachting zou vragen: *Waarom maak jij mij zo?* Zelfs het kruikje dat gemaakt is tot oneer mag de pottenbakker niet verachten. Want ook al is het niet eervol, toch is het bestemd voor nuttig gebruik.

Tegen deze achtergrond noemt Paulus de feiten. Hij laat zien: God is *niet* onrechtvaardig wanneer Hij zo doet. Om Zichzelf volledig te onthullen, moet Hij ook Zijn kracht, gerichten en verontwaardiging tonen. Deze eigenschappen van God zijn onmisbaar om Zijn hart te openen. En zo kan Zijn liefde naar al Zijn schepselen uitstromen. En dus is Paulus niet timide. Hij laat Gods verontwaardiging, die Hij onthult over ongelovigen, staan. Juist ook hier, wanneer hij de diepten van onze uitverkiezing laat zien. Hij geeft aan, dat God Zijn weg met de niet-uitverkorenen gaat als (donkere) achtergrond voor onze uitverkiezing.

Voorwerpen

In de tegenstelling tussen wel- en niet-uitverkorenen gebruikt Paulus een nieuw begrip voor uitverkiezing. God maakt ons als voorwerpen van mededogen gereed om eervol te zijn. Die uitdrukking, mét het onbepaalde *tevoren*, vat de goddelijke uitverkiezings-activiteiten samen. Hij bestemt ons tevoren *tot voorwerpen van barmhartigheid*. Daardoor worden wij herinnerd aan het feit, dat Zijn barmhartigheid er alleen is voor hen die niets uit zichzelf bezitten. Hierbij noemt de tekst wat deze goddelijke gunst activeert in onze leven - onze *roeping*:

*ons, die Hij ook roept, niet alleen uit Joden,
maar ook uit de natiën* ^{Rom.9:24}

Nu is het van belang op te merken, dat God, verwijzend naar de niet-uitverkorenen als voorwerpen van toorn, deze term niet eerder gebruikte. Zonder enige aanwijzing van tijd lezen wij over hen alleen dat zij toeberaid zijn voor vernietiging. Wij kunnen niet zeggen, dat als gevolg van ons voorrecht, anderen tot veroordeling gedoemd zijn. Hun toebereiding tot vernietiging ligt bij Adam. Want in Adam werden allen door zijn ongehoorzaamheid als zondaren ingezet. ¹³

Als uitverkorenen zijn wij door God uit deze negatieve stroom geroepen, terwijl de rest daarin meegaat. Zo gebeurt het, opdat God door gericht heen bij redding uit kan komen. Deze liefde van God in een ver verleden bezorgt ons de titel *Gods uitverkorenen*. Paulus gebruikt het in zijn uitdagend woord:

Wie zal de uitverkorenen van God aanklagen? ^{Rom.8:33}
Niets op aarde of in de hemelen, in verleden of toekomst, kan de uitverkiezing ongedaan maken. Deze is geworteld in Gods hart. Niets kan ons scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heer.

¹³ Romeinen 5:19. Ingezet: letterlijk *neer-staan*, gedachte is: God zet zondaren en rechtvaardigen in Zijn plan in. De Duitse konkordante vertaling (KW) heeft: *eingesetzt*.

1 Korinthiërs

Deze brief werpt licht op een nieuw aspect van onze uitverkiezing, er is een apart motief. Wij gaan van grote hoogte naar dagelijkse ervaring. *Werk* is geen bepalende factor bij het kiezen van de uitverkorenen. God overwoog hun status in hun toekomstige leven. Hij kende, herkende deze tevoren, omdat Hij de manier van leven voor ieder voorbestemde. Wij lezen daarover:

Want jullie zien jullie roeping, broeders, dat er niet vele wijzen zijn naar het vlees, niet vele machtigen, niet vele edelen, maar het dwaze van de wereld kiest God uit, opdat Hij de wijzen te schande maakt, en het zwakke van de wereld kiest God uit, opdat Hij de sterken te schande maakt, en wat van geringe afkomst is van de wereld en het gekleineerd zijnde kiest God uit, en wat niets is, opdat Hij wat iets is buiten werking stelt, zodat helemaal geen vlees roemen zou voor het aangezicht van God ^{1Kor.1:26-29}

Het verschil tussen mensen is hier duidelijk. Uitverkiezing *is* genade, het past bij eenvoudige mensen. Niet bij de wijze, sterke of edele, die in het vlees kan roemen. Stel dat de ekklesia vooral uit mensen van de ‘betere’ klassen bestond. Dat zou inhouden, dat mensen uit ‘betere kringen’ of ‘hogere sociale klassen’ Gods uitverkorenen zijn. Dan zou het vlees wél kunnen roemen.

Alleen God komt de eer en heerlijkheid toe. En dus maakt Hij er een punt van, de wijzen, de sterken en de edelen van deze wereld te kijk te zetten. God bereikt dit door diegenen te kiezen waar de wereld op neerziet. Hij

schenkt de zwakke, lager geplaatste, de overstijgende rijkdom van Zijn liefde en genade. Zo worden zij:

*bekwaam gemaakt voor het deel van
het lot van de heiligen in het licht.* Kol.1:12

Dit aspect van meer en minder zien wij bij Jakob. Ezau was de eerstgeboren zoon: een eervolle positie. Jakob de mindere, de hiel.

*Er werd tot haar gezegd dat de grotere
de inferieure zal dienen* Rom.9:12, Gen.25:23

Niet vele ^{1Kor.1:26} zegt, dat enkele wijzen en machtigen van deze wereld door God zijn gekozen. En dit moet zo zijn om aan te tonen, dat de kracht van Zijn genade voldoende is om hen te af te laten dalen naar het niveau van zondaren. En het laat de heerlijkheid van Zijn genade zien, als bekende en geëerde mensen belijden, dat hun ware vreugde de gekruisigde en opgestane Christus is. In de passages die wij lezen, laat God ons de kleinste details van uitverkiezing zien. Wij weten er nu iets van. Toch zijn er nog enkele ontbrekende stappen.

Efeziërs - plaats en tijd

Wanneer en waar koos God ons uit?

Wat wij hiervoor over uitverkiezing lezen, bereidde ons voor op de laatste stap. Nu komen wij op het hoogste niveau in het hart van ons evangelie. Wij worden gedragen

door de onmetelijke liefde van God, de Vader, voor Zijn ekklesia.

*Gezegend zij de God en Vader van onze Heer
Jezus Christus, Die ons zegent met iedere
geestelijke zegen te midden van de hemelingen
in Christus, zoals Hij ons heeft uitgekozen in Hem
vóór de nederwerping van de wereld, opdat wij
heiligen en smettelozen voor Zijn aangezicht zijn,
in liefde ons tevoren bestemmend tot het
zoonschap door Christus Jezus, voor Zichzelf, in
overeenstemming met het welbehagen van Zijn
wil, tot lofprijs van de heerlijkheid van Zijn
genade, die ons begenadigt in de Geliefde* ^{Ef.1:3-6}

Dit is de hoeksteen van onze uitverkiezing. Voor wij ons verheugen over deze uitspraak, willen wij dit recht snijden. In Efeziërs 1-3 zijn de woorden *wij* en *ons* niet op onszelf (gelovigen uit de natiën) van toepassing. Met *wij*, *ons* verenigt Paulus zich met de gelovige *Israëlieten*. Zij verlieten, net als hij, hun voorrechten van het aardse koninkrijk nu zij zijn evangelie aanvaard hadden. ^{Fil.3:4-9} Zij zijn nu leden van het lichaam van Christus; ontvangers van ^o*phemelse* zegeningen. Wij kijken even naar deze zegeningen. In Efeziërs 1:13 betreft Paulus de gelovigen uit de natiën erbij: *ook jullie*. Het verheft hen naar het gezamenlijk-lotdeelbezitters zijn; ¹⁴ één van de grootste heerlijkheden in Paulus' evangelie.

¹⁴ Lotdeel: Israël kreeg onder Jozua het land door loting toebedeeld. Dit beeld wordt voor het lichaam van Christus gebruikt om hun ^ophemels 'gebied' aan te duiden.

Onze positie in genade is hoofdthema van deze brief. Paulus mocht bijzondere geheimenissen bekendmaken: de gelovigen uit de natiën ontvangen gelijke (burger)rechten met de gelovigen uit Israël. ^{Ef.3:6} God is de Redder, Die ons verheft van de laagste naar de hoogste plaats in het al. Zo zijn wij de meest rijk gezegende schepselen, samen met al de andere leden van Christus' lichaam. Dat is de kracht van deze woorden, zoals de gelovigen uit Israël en de natiën die eerder hebben ervaren. Wij lezen een grote onthulling over onze uitverkiezing, wat betreft *plaats* en *tijd*.

Plaats

De *plaats* is heerlijk: *in Christus!* God koos ons *in Hem!* Wij waren eerst ongeschapen *in God*. Wij werden later overgeplant in Christus. ¹⁵ Meer nog: wij werden in Hem geschapen. Dit gold alle hemelse en aardse schepselen. Efeziërs 1:4 gaat alleen over ons. Dit werk van God brengt ons naar de schepping van allen in Christus. Kon God ons uitkiezen uit de mensheid, terwijl allen onzichtbaar waren voor Zijn ogen? Nee. De schepping van allen in Christus was eerst nodig.

Bij deze fase van onze uitverkiezing past het voorbeeld van Jakob. Uitkiezen gebeurde toen hij nog in zijn moeder was. De onze toen wij nog in Christus waren. Vóór de broers in staat waren goed of kwaad te doen, had God de voorkeur gegeven aan de jongste. Zo zag God alle schepselen in Christus. En zonder dat Hij iets beters in ons vond dan in anderen, koos Hij ons uit volgens Zijn genadig voornemen. Laat die waarheid altijd in ons hart zijn.

¹⁵ Zie brochure: 'Openbaringen van God en Christus vóór de schepping'.

De uitdrukking *in Christus* is belangrijk. *Christus* is de *Gezalfde*. Het is de officiële titel van de Zoon waaruit blijkt, dat God aan Hem de uitvoering van Zijn plan toevertrouwde. Deze titel onthult het belangrijkste voornemen van God. Wij komen in de positie van de Zoon, door God als medewerkers met Hem verbonden.

Israël zal het zoonschap op aarde hebben, en wij boven, te midden van de ^ophemelsen. Deze plaats, wij kunnen die niet bevatten, is de waarheid die Efeziërs onderwijst. God doet Zijn Christus zitten aan Zijn rechterhand, te midden van de ^ophemelsen, boven alle ‘politieke’ machten. ^{Ef.1:20,21} Dáár zijn wij gezegend met iedere geestelijke zegen, in Hem. ^{Ef.1:3} Nu al zijn wij samen met Christus (in de geest) daar *gezet*. ^{Ef.2:6} God maakt, van nu af aan (toen Paulus dat schreef) door de uitgeroepen gemeente Zijn veelvuldige wijsheid bekend. De soevereiniteiten en gevolmachtigden te midden van de ^ophemelsen zijn de ‘toeschouwers’ en ‘luisteraars’. ^{Ef.3:10} Dit zal leiden tot het uitvoeren van onze komende opdracht, dat is: alle ^ophemelse machten en krachten brengen onder de voeten van Christus. Dat zal gebeuren samen met Hem. Alle geestelijke vijanden zullen tot ware aanbidding van God komen. Hiertoe zijn wij *in Christus* uitgekozen. Gods woord toont *de plaats* van onze uitverkiezing.

Tijd

De zin loopt door, de *tijd* van Gods handelen blijkt: ...*vóór de nederwerping van de wereld* te zijn. ^{Ef.1:4} Onze positie in genade is indrukwekkend. Veel vertalingen zeggen: *vóór de grondlegging* van de wereld. Dit vraagt onderzoek. Daaruit blijkt dat *nederwerping* in het Grieks

bestaat uit *kata* (neerwaarts) en *bolê* (worp, werping).¹⁶ Het spreekt van het feit, dat de wereld ooit *neergeworpen* werd. Dat wijst op een machtig gericht van God. Er was iets fout gegaan in de wereld, zodat God die moest richten. Dat blijkt uit de eerste woorden van de heilige Schrift. In Genesis 1:2 zien wij de hemelen en de aarde vol water, met een afgrond en duisternis; herstel is nodig. Omdat zonde altijd voorafgaat aan Gods gerichten, is het zeker dat de nederwerping het gevolg van zonde was. Zonde werd door satan in de schepping gebracht. Nu gaan wij daar niet verder op in. Daar is in de Schrift ander bewijs voor te vinden. Wat door Gods geest wordt benadrukt, is dat onze uitverkiezing plaatsvond *vóór* deze zonde en het daarop volgende gericht. Het was in een tijd waarin Gods licht en harmonie heersten.

Vóór de nederwerping

Iets anders laat onze hoge positie ook zien. De Schrift spreekt nog twee keer over *vóór de nederwerping*. De Zoon spreekt van de liefde van de Vader:

*want U heeft Mij lief van vóór de
nederwerping van de wereld.* ^{Joh.17:24}

En Petrus spreekt over Christus:

¹⁶ Het Griekse *kata* wijst op een *neerwaartse* beweging. *Katabasis* is afdaling, *katapíptō*: neervallen, *katanainōō*: afdalen. Het werkwoord *kataballō* betekent: naar-beneden-werpen, zo is *katabolê*: nederwerping.

*het kostbare bloed van Christus, als van een
vlekkeloos en smetteloos Lam, tevoren gekend,
vóór de nederwerping van de wereld* ^{1Petr.1:19,20}

Alleen de leden van het lichaam van Christus delen in een bijzondere zegen *vóór de nederwerping van de wereld*. Alle andere schepselen ontvangen later een gunst van God.

De nederwerping is een gewichtig monument in Gods plan van redding. Het verdeelt de schepping in twee fasen. *Na* de nederwerping blijkt de eerdere lichtstraling sterk afgezwakt te zijn. Daarom kan dat wat ná de nederwerping komt, niet vergeleken worden met wat daarvóór begon.

Vanaf en voor

Het grote verschil tussen het lichaam van Christus en Israël blijkt uit wat gezegd wordt over *de nederwerping van de wereld*. In Openbaring staat, dat allen op aarde het wilde beest zullen aanbidden. ¹⁷ Gelovigen uit Israël doen daar niet aan mee. Hun namen staan in de boekrol van het leven van het Lammetje, geslacht *vanaf* de nederwerping van de wereld. ^{Op.13:8} De trouwe Israëlieten horen bij de bruid. Daarom zijn alle de leden van Israëls (koninkrijks-) ekklesia *vanaf* de nederwerping van de wereld in die boekrol van het leven ingeschreven. Onze uitverkiezing vond echter plaats *vóór* de nederwerping. Israël begint pas te functioneren in Gods plan *nadat* de zonde intrad en het gericht daarop geweest was. Dat is een aanwijzing, dat Israëls plaats en missie op lager vlak ligt dan de onze. Het lichaam van Christus werd uitgekozen in een zondeloze

¹⁷ Vóór de grote verdrukking wordt het lichaam van Christus weggerukt in wolken, om zo samen met de Heer te zijn. ^{1Thes.4:15-18}

fase. De gelovigen vandaag zijn in Christus een nieuwe schepping. ^{2Kor.5:17; Gal.6:15} En zo zijn wij ook in de geest verbonden met de toekomstige nieuwe schepping. Daarin krijgt zonde geen kans meer.

Heilig en smetteloos

Gods uitverkiezing, die ons een heerlijke roeping gaf, heeft ons ook *tevorens bestemd*. En dat is, *opdat wij heiligen en smettelozen zijn voor Zijn aangezicht*. ^{Ef.1:4} Het zou verkeerd zijn als wij deze hoge positie verbinden met *zouden* en *moeten*. Dan zou dit *heilig en smetteloos* iets zijn waar wij naar moeten streven. Niet onze inspanningen bewerken dat, maar *Gods handelen* dat ons apart zette. De tegenstelling van *heilig* is in de Schrift *gewoon, algemeen*, niet: *profaan*.¹⁸ Deze uitdrukking kan helpen om te begrijpen wat *heiligheid* is. Met *gewoon* en *profaan* beschrijven wij meestal iets dat *zondig, onrein* of *laag* is. Maar hier betekent het woord iets anders. In de Keyword Concordance¹⁹ staat bij *common*: ‘gelijk aan allen toebehorend, ongewijd’. Van de eerste gelovigen op en na pinksteren lezen wij, dat zij alles *gemeenschappelijk* hadden. ^{Han.2:44} Vóór onze uitverkiezing hadden wij alles gemeenschappelijk met de rest van de mensheid. Wij zijn door God geroepen. Dit maakt ons heilig, apart gezet én smetteloos voor God. Onze uitverkiezing is gevolg van Gods bedoeling. God maakte ons in die tijd vóór de zonde: heilig en smetteloos. God roept ons op tot een waardige wandel aan die hoge roeping. ^{Ef.4:1} Zo kunnen wij als smetteloze kinderen van God schijnen als lichtbronnen te

¹⁸ Profaan: ongewijd, werelds, niet-kerkelijk; definitie Van Dale.

¹⁹ Trefwoordenlijst van Concordant Literal New Testament (CLNT), uitgave van © Concordant Publishing Concern, concordant.org

midden van een verkeerde en kromme generatie. ^{Fil.2:15} Wij worden ons meer bewust, te leven *voor Zijn aangezicht*. En wie zou *voor Hem* een zondig, ongehoorzaam leven willen leiden?

*in liefde ons tevoren bestemmend voor
de plaats van zoon, door Christus Jezus* ^{Ef.1:4,5}

Eerder werd *tevoren bestemd* bij onze uitverkiezing gebruikt. ^{Rom.8:29,30} In Efeziërs komt dat opnieuw naar voren, maar op hoger niveau. ^{Ef.1:5} Van daaruit zien wij wat *tevoren* inhoudt. *Vóór* de nederwerping, *vóór* de zonde intrad, *bestemde* Hij ons. In Efeziërs zien wij de oorsprong van onze uitverkiezing: *Zijn liefde!* Dat is een kostbare onthulling. Dat warmt ons hart en verfrist ons denken. Wij bevinden ons in Gods liefde! Wij waren, door onze insluiting in God en daarna in Christus, omringd door de liefde van God en Christus.²⁰ Deze liefde is voor heel de schepping. Hier staan wij onder invloed van hogere liefde. Het is die liefde van God waarin *onze* uitverkiezing wortelt. Die maakt grote indruk op ons. Waarom? Omdat Hij in ons niets zag dat die liefde zou opwekken. Zo is elk lid van Christus' lichaam uitverkoren en geroepen op grond van Zijn speciale liefde:

*God, Die rijk is in barmhartigheid, vanwege Zijn
onmetelijke liefde, waarmee Hij ons liefheeft* ^{Ef.2:4}

Dit is de enige oorzaak van de redding van allen. Het is alles uit Zijn voornemen van genade. Stel nu eens dat die

²⁰ Zie brochure: Openbaringen van God en Christus *vóór* de schepping, uitgave stichting Da-ath, www.da-ath.nl

liefde van God zou zijn uitgeput door onze uitverkiezing. Dan zou er een zeer donkere achtergrond achter deze liefde van God ontstaan. Er zou immers geen liefde voor de rest overblijven! De rijkdom van Zijn liefde is voldoende om uiteindelijk zegen te brengen aan *allen*.

Zonen

Nu komt het doel van uitkiezen: *de plaats van zoon!*

*omdat die Hij tevoren kent, Hij ook tevoren
bestemt tot gelijkvormigheid aan het beeld
van Zijn Zoon.* ^{Rom.8:29}

Zoonschap is letterlijk: *zoon-plaatsing*. Het geeft rechten en waardigheden van een volwassen man aan ons. Wat een hoge, adellijke stand! God zelf noemt ons *Zijn zonen!* Wij zijn betrokken bij deze genade, en in Gods geheimenissen ingewijd. Dat is het begin van ons zoonschap, wat wij vervolgens ook gaan uitleven. Galaten 4 zegt hoe God de weg naar ons zoonschap opende:

*Toen echter het complement van de tijd kwam,
vaardigde God Zijn Zoon af, geboren uit een
vrouw, geboren onder de wet, opdat Hij hen,
die onder de wet zijn, uitkoopt, opdat wij het
zoonschap krijgen.*

*Omdat jullie nu zonen zijn, vaardigt God de
geest van Zijn Zoon af in onze harten, die roept:
"Abba! Vader!"; zodat je niet langer slaaf bent,
maar zoon; indien echter zoon, dan ook
lotdeelbezitter van God, door Christus.* ^{Gal.4:4-7}

Deze woorden tonen ons de essentie van zoonschap, dat is: het ontvangen van de geest van Christus, door wie wij, zoals *de Zoon*, God aanroepen als *Abba* of *Vader*. Als Zijn zonen zijn wij lotdeelbezitters van God. Wij ontvangen uit de overstijgende rijkdom van Zijn heerlijkheid een lotdeel wat ons gelukkig maakt. Wat de wet niet kon, bereikt de genade wél *door Christus Jezus*. God *voerde door Hem* Zijn selectie *uit*.

Samenwerking

God en Christus werkten ook samen in het kiezen van de twaalf apostelen. Markus zegt:

En Hij ging omhoog de berg op en riep tot Zich wie Hij wilde, en zij gingen naar Hem toe.

En Hij stelde twaalf aan, die Hij ook apostelen noemde, opdat zij met Hem zijn en opdat Hij hen afvaardigt om te verkondigen ^{Mark.3:13,14}

Ook Lukas verhaalt het alsof alleen Hij uitkoos:

Het gebeurde nu in deze dagen dat Hij uitging, de berg op om te bidden, en Hij bracht de nacht door in het gebed van God. En toen het dag geworden was riep Hij Zijn discipelen toe, en koos van hen twaalf uit die Hij ook apostelen noemde ^{Luk.6:12,13}

Maar Johannes, met meer inzicht, schrijft wat aan deze selectie door de Zoon voorafging. In Zijn gebed benadrukt Jezus driemaal ^{Joh.17:6,10,12} dat *de Vader* Hem de apostelen had gegeven. Zijn Vader had Hem ook discipelen gegeven.

Joh.10:29 Voordat Hij de twaalf riep, had Hij ze al van de Vader ontvangen. In de nacht van gebed, voor Hij ze koos, ontving Hij waarschijnlijk aanwijzingen over wie voor Hem tevoren bestemd waren.

Mogelijk werkte dat ook zo bij ons. Ook wij zijn door de Vader aan de Zoon gegeven, zoals wij zullen zien. Efeziërs 1 spreekt opnieuw van ons *tevoren bestemd zijn*, ook in verband met het culmineren ²¹ van het al in de Christus. Hij is het Hoofd.

*Zijn welbehagen, dat Hij Zich voornam in Hem
tot beheer van het complement van de era's,
om het al te culmineren in de Christus: zowel
wat in de hemelen als wat op de aarde is, in Hem.
In Hem ook zijn wij door loting aangewezen –
wij die tevoren bestemd zijn in overeenstemming
met het voornemen van Hem die alles bewerkt
In overeenstemming met de raad van Zijn wil –
opdat wij zijn tot lofprijs van Zijn heerlijkheid,
die een voorverwachting hebben in Christus* ^{Ef.1:9b-12}

Dit stemt met Romeinen 8:28 overeen. *Zijn voornemen* is daar verbonden met *tevoren bestemmen*. Hier in Efeziërs 1 is het meer dan alleen herhaling. God zien wij nu als Degene Die *alles* bewerkt overeenkomstig de raad van Zijn wil. Dit fundamentele is de grondslag voor al Zijn activiteiten, van begin tot einde. Tegenstand moet er ook zijn, uiteindelijk werkt *alles* Zijn plan uit. Alleen dat wordt

²¹ Onder één Hoofd brengen, zie voetnoot 5.

uitgevoerd wat in Zijn liefdevolle voornemen voor heel de schepping past.

Loting

Als wij lezen: *in Hem ook zijn wij door loting aangewezen* blijkt, dat er ook andere lotdelen en lotdeelbezitters zijn. Deze begrippen verwijzen naar de lottoedeling in Israël. Door loting werd aan iedere zoon van Israël iets van het land toegewezen tot ondersteuning en vruchtgebruik.

*Het lot wordt geworpen in de schoot,
en van Jahweh is al het gericht ervan* ^{Spr. 16:33}

Maar het lot werd lang tevoren voor ons geworpen, en daar was geen mens bij. Efeziërs beschrijft de heerlijkheid van onze lottoedeling.

Voorverwachting

Onze *voorverwachting* ^{Ef. 1:12} is er één van. Het lichaam van Christus hoeft niet door de grote verdrukking om te wachten op de terugkeer van Christus om Zijn aardse koninkrijk op te richten. Hij daalt eerst af om ons weg te grissen, vlak vóór de zware ^{Op. 6-19} gerichten, om zo altijd samen met de Heer te zijn. ^{1Thes. 4:17} Dat is een heerlijk begin van het genieten van ons lotdeel. Hoe zal het zijn als Christus ons in het verwachtingsgoed brengt dat voor ons in de hemelen gereserveerd is? ^{Kol. 1:5} De uitgeroepen gemeente hoeft het lot niet te werpen om te weten wat Gods bedoeling met elk lid is; dat gebeurde vóór de schepping van de wereld.

Wat hebben wij veel te danken aan onze uitverkiezing door God! Wij zijn nu bestemd voor de heerlijkheid van God en Zijn Christus. ^{1Thes.2:12; 2Thes.2:14} God heeft het hoogste lotdeel - van wat Hij in de hemelen uit te delen had - gereserveerd voor ons. Als wij dit bedenken, raken wij diep onder de indruk van zo'n grote genade van God. Het kan niet anders dan dat ons hart vol dankbaarheid is aan Hem, de genadevolle Gever. En zo ontstaat in ons een vurig verlangen naar de erkenning van Zijn wil. En naar mogelijkheden die Hij geeft om Hem te dienen, vreugde te brengen. Dat is de wens van God, onze Vader.

Efeziërs – voor Hem

God zegt krachtig wat *het* doel van onze uitverkiezing is. Het is de vreugde van Zijn hart: *voor Hem*.

Deze twee woorden zeggen erg veel. Bewaar die in het hart als de wens van onze hemelse Vader. Laat dat *het motto voor ons leven* zijn, zodat wij de juiste ontwikkeling doormaken. Goed begrip hiervan geeft kracht voor ons bestaan, wij leven dan niet voor onszelf. Deze claim op ons is géén *eis* van de kant van God. Hij *geeft* eerst voor Hij iets *verwacht*. Deze woorden werpen extra licht op Zijn verlossingswerk voor ons. God verlangt naar ons, Hij wil ons. Wij zijn *door Christus* voor Hem aanvaardbaar én bruikbaar. Zijn uitverkorenen zijn *voor Hem*. Maar dat is niet alles. Toen *alles in God* was, waren al Gods wensen voor heel de schepping te zien. *Alles* werd door Christus geschapen uit, door en tot God: *voor Hem*. Dit doel is echt bereikt na het einde van de eonen, als God *alles in allen* is.

God wacht niet op allen tot *na* de eonen. Hij verlangt eerder naar een aantal van Zijn schepselen, die door Hem

uitverkoren zijn. Dit voornemen had een belangrijk doel, dat Hij niet verborgen hield. De Hebreeuwse Schrift werpt licht op het voornemen van deze goddelijke methode. In de Thora²² spreekt Jahweh tot het volk Israël:

En jullie zullen voor Mij heiligen worden, want Ik, Jahweh, ben heilig. En Ik scheid jullie af van de volken om van Mij te worden. ^{Lev.20:26}

Dit betreft alle twaalf stammen. Jahweh zegt over Levi:

en de Levieten worden van Mij ^{Num.3:12}

Jahweh koos de Levieten uit: *voor Hem*. Met een speciaal voornemen:

En Jahweh spreekt tot Mozes, zeggend: Breng de stam Levi naderbij en doe hen staan voor het aangezicht van Aäron, de priester. En zij dienen hem. ^{Num.3:5,6}

En jij neemt de Levieten voor Mij. ^{Num.3:41}

Verder inzicht wordt gegeven:

En Ik zal de Levieten nemen in plaats van iedere eerstgeborene onder de zonen van Israël. En Ik geef de Levieten, die aan Aäron en aan zijn zonen gegeven zijn uit het midden van de zonen van Israël, om de dienst van

²² Thora ('wet') is het Hebreeuwse woord voor *onderwijzing*; dat is primair Genesis t/m Deuteronomium, ook voor heel de Tenach (OT).

de zonen van Israël te dienen in de tent van de ontmoeting en om een bescherming te maken over de zonen van Israël, opdat er onder de zonen van Israël geen plaag komt wanneer de zonen van Israël dicht bij het heiligdom komen. ^{Num.8:18,19}

Samenvattend: Jahweh nam de Levieten en gaf ze aan de priesters als hulp. Ze doen mee in de dienst aan God in Zijn tabernakel of tempel, voor Zijn aangezicht. God gaf om te geven en te ontvangen. Jahweh nam de Levieten apart. Wij leren zo hoe Hij uitverkiezing en bestemming samenbindt.

Uitverkiezing is *Gods werk in Christus*; tevoren bestemmen gebeurde *door Christus voor God*. Wat God met de Levieten deed, doet Hij met ons op hoger niveau. Ook wij werden door Hem genomen en overgedragen aan de Zoon. Dat deed Hij, opdat Hij ons door Christus zou terugontvangen. Waartoe? Om nauwere gemeenschap en beter dienstbetoon tot stand te brengen. Door de schepping van allen in de Zoon van Zijn liefde waren wij al aan Hem overgedragen. Dat wordt door onze uitverkiezing met hoger doel herhaald. Christus werkte samen met Zijn Vader toen Hij de twaalf apostelen riep. Dat zij konden antwoorden op deze roep, is te danken aan de Vader:

Niemand kan tot Mij komen, indien niet de Vader, Die Mij zendt, hem zou trekken. ^{Joh.6:44}

Nu trekt de Vader niet alleen de Zoon, Hij onthult Hem ook. ^{Matt.16:15,17; Joh.6:29} En de Zoon is van plan de Vader aan hen bekend te maken. ^{Luk.10:22} God gaf de discipelen aan

Zijn Zoon, opdat Hij ze door Hem terugkrijgt. Zij kunnen als bruikbare instrumenten ingezet worden in Zijn werk. Deze kenmerken van Gods Vaderhart bij de discipelen, ja bij alle uitverkorenen, worden duidelijk bij het kiezen van de twaalf:

En Hij benoemde twaalf, die Hij ook apostelen noemde, zodat zij bij Hem zouden zijn en zodat Hij hen zou opdragen te verkondigen ^{Mark.3:14}

Gemeenschap en dienst

Het *en* verbindt *gemeenschap met Hem met dienstwerk*. Het *bij Hem zouden zijn* wil niet zeggen, dat dat eerst moet gebeuren. Het gaat eerder om in eenheid met Hem te zijn, harmonie van hart tot hart. En dit is exact hoe hun Heer en Meester hen voorbereidde. Hij geeft dit duidelijk bij Maria en Martha aan; *gemeenschap vóór dienstbetoon!* ^{Luk.10:38-42} Hij prijst de discipelen. Zo geeft Hij aan, dat *gemeenschap* in Zijn ogen belangrijker is dan al het andere.

Voor de Vader

Deze eenheid met de Zijnen zag Hij echter nooit als het uiteindelijke doel - dat Hij ze alleen voor Zichzelf zou houden. Hij gebruikt deze eenheid als voorbereiding voor omgang en gemeenschap met de Vader. In deze geest, in overeenstemming met de wil van de Vader, ontving Hij Zijn discipelen. In Johannes 13-17 blijft de Heer Jezus op de achtergrond om ze aan de Vader te tonen. ^{Joh.16:23,24} Toen Gods geest de opgestane Zoon van God verheerlijkte, werd duidelijk hoe volkomen de Zoon het werk had gedaan. Dat wat de Vader Hem had gegeven. Zij waren zo bruikbare

apostelen voor God. In de gemeenschap en het dienstwerk helemaal toegewijd aan God. Johannes schreef:

*de gemeenschap, zoals de onze, is met
de Vader en met Zijn Zoon, Jezus Christus* ^{1Joh.1:3}

Het was de wil van de Zoon dat de Vader in alles op de eerste plaats kwam. Ook wij jagen ernaar om Zijn weg te gaan. Opdat ook wij, door Christus, voorbereid zijn voor omgang met de Vader en dienstwerk voor Hem. In ons aardse leven kan opleiding nodig zijn voor het omgaan met hooggeplaatste mensen. Hoeveel temeer wanneer God ons nodigt tot omgang met Hem en tot inzet in Zijn werk! Hiertoe roept Hij ons in de gemeenschap van Zijn Zoon, Jezus Christus. ^{1Kor.1:9} De roep gaat uit, God noemt de gelovigen Zijn ambassadeurs, en andere uitverkorenen worden toegevoegd. Het eerste is: *voor Christus*, en dat verwijst naar *gemeenschap*.

*wij smeken voor Christus:
wordt verzoend met God!* ^{2Kor.5:20}.

Omgang met de Vader

Waar is voor ons een betere opleiding te vinden voor gemeenschap met de Vader dan bij Zijn Zoon? Hierbij is Zijn loopbaan het meest zuivere voorbeeld. In Hem, *dé* Uitverkorene, zien wij een leven in volmaaktheid voor de Vader. De vreugde van Zijn hart was de eenheid met Zijn Vader. In elk deel van Zijn loopbaan werd Hij naar Zijn Vader getrokken. Zijn leven was: uit liefde Zijn wil doen. Deze geest was in Hem zo, dat het Zijn eten en drinken werd. ^{Joh.4:34} Toen Hij twaalf jaar was, was Hij zich al

bewust van Zijn Zoonschap. Hij moest bezig zijn met wat van Zijn Vader is. ^{Luk.2:49} De houding van Zijn hart was zo ootmoedig, dat Hij gehoorzaam kon zijn tot de dood, ja zelfs de dood van het kruis. Aan deze schandelijke paal, ²³ maakte God Hem tot zond(offer). Hij zond Zijn vuur in Zijn gebeente, maar de Zoon volhardde in vol vertrouwen op de Vader. Zijn leven eindigde in een bekroning van een volkomen op God gericht bestaan vol dienstwerk. Hij sprak het liefste woord van Zijn hart: *Vader*. ^{Luk.23:46} Paulus roemt in deze gehoorzaamheid als hoogste voorbeeld:

*laat immers deze gezindheid in jullie zijn,
die ook in Christus Jezus is ...* ^{Fil.2:5}

Hij zegt: volg als zonen van God de Zoon in Zijn ootmoedige gezindheid en gehoorzaamheid na. Leer van Hem jullie lichamen te stellen als een levend, heilig en God welgevallig offer. ^{Rom.12:1} Word ook in dit opzicht gelijkvormig aan het beeld van de Zoon. ^{Rom.8:29} God geeft ons de beste hulp, de geest van Zijn Zoon. ^{Gal.4:6} Door Hem komt diep verlangen naar de Vader in ons hart, zodat wij als *de Zoon*, roepen: *Abba! Vader!*

Omgang met Hem

Onze apostel is het voorbeeld. Hij was zó vol van de gezindheid van Christus Jezus en de gehoorzaamheid van de Zoon, dat zijn leven totaal toegewijd was *aan God* en het uitvoeren van *Zijn wil*. Hij bereikte in dit opzicht zo'n hoog niveau, dat hij door de geest van God het gezag kreeg om de heiligen op te roepen hem na te volgen. Zijn leven

²³ Het is *stauros* in het Grieks, een rechte paal.

maakt duidelijk hoe ver de geest van Christus hen die Hem gewillig volgen, kan brengen tot gemeenschap met de Vader. Tweemaal lezen wij in zijn brieven de roep - net als de Zoon - *Abba, Vader!* ^{Mark.14:36; Rom.8:15; Gal.4:6} Zo kan elke gelovige bidden.

Genade en vrede van God, onze Vader, en de Heer, Jezus Christus. Zo begint Paulus elke brief. God heeft ons voor Zichzelf tevoren bestemd. Wanneer wij dit begrijpen, kunnen wij het gebed tot God, de Vader, met dank uitspreken. Dat is naar Zijn wil. *Niet werken* is ook dan de eerste, belangrijkste regel. Het gaat om *geestelijk leven en gemeenschap*. De sterkste banden worden gevormd door voortdurende uitwisseling van gedachten tussen twee mensen die van elkaar houden. Een vrouw in de menigte zei tot Jezus:

*gelukkig is de moederschoot die U droeg
en de borsten die U gezoogd hebben!* ^{Luk.11:27}

Zij dacht dat de bloedband de sterkste is. Hij zei:

*gelukkig zijn zij, die het woord van God
horen en bewaken!* ^{Luk.11:28}

Hij zei hiermee dat het ontvangen van Gods woord de meest nauwe band schept, nauwer dan de bloedband. Want zo ontstaat gemeenschap met de hemelse Vader. In de Schrift is ons door Christus de onthulling van de Vader gegeven. Door het ontvangen in geloof van Zijn uitspraken groeit Hij in liefde en heerlijkheid, en wij groeien in de erkenning van God. ^{Kol.1:10} Het leidt tot dieper erkennen

van God en Zijn woord en blijvend gesprek met de Vader. De liefde van de Vader overweldigt. Hij offerde Zijn geliefde Zoon op voor ons. Dat grijpt ons hart. Zo kunnen wij toegewijd zijn, Hij is dan centraal in ons leven. Hij bedoelt dat wij Hem liefhebben door de liefde die door heilige geest in ons hart uitgegoten is. ^{Rom.5:5}

Voor God

Die intieme omgang met Hem is heilzaam, maakt vrij van al wat verborgen is. De bron van al onze motieven, *het hart*, moet zuiver zijn. Niet alleen slechte, maar ook nutteloze gedachten dienen direct opgeruimd te worden door Zijn geest. Zo wordt ons hele leven beschikbaar voor onze Vader. Ja, *voor God* - dat zou bij ons het levensmotto zijn. Als wij deze hartenwens van onze Vader zien als het hoogste in ons bestaan, dan zal dat ons leven kostbare inhoud geven. Niemand in de wereld is het meer waard om in grote liefde vast te houden dan onze Redder en Vader. Wij kunnen deze rijke genade niet genieten zonder te denken aan en te danken voor Zijn geliefde Zoon, onze Verlosser. Het is te danken aan Zijn God-verlaten lijden aan het kruis dat wij deze eenheid met de Vader hebben. Op basis van wat Hij voor de schepping bereikte, kon Hij die blijvend aan Zich binden.

Liefde overwint

Davids zoon Absalom, verwend, *stal* ooit harten die rechte van zijn vader waren. ^{2Sam.15:6} De satan *eiste* aanbeddende onderwerping. ^{Matt.4:9; Op.13:8} Zo behandelt *de Zoon* Zijn Vader niet. Hij wil niet Zichzelf verheerlijken, maar de Vader. ^{Joh.7:18} Wij kunnen zeker zijn, dat Hij de harten van de schepselen niet naar Zichzelf probeert te

trekken. Maar Hij wil die presenteren *aan God* als zij door Zijn liefde overwonnen zijn, en alle aanbidding op de Vader richten. De grootste heerlijkheid van de Zoon ligt in het brengen van allen in gewillige onderschikking aan de Vader. ^{1Kor.15:28} Door Zijn ootmoed en gehoorzaamheid zal de aanhankelijkheid en liefde van alle harten voor de Vader groter worden:

wie Mij liefheeft wordt door de Vader geliefd ^{Joh.14:21}

Groei in gemeenschap

In de eerste fase van geloof houden wij vast aan de genadegeschenken in Christus. Wij zijn verheugd, en danken Hem daarvoor. Dat is gepast, het is heel goed onze Redder te eren. God roept ons tot Zijn gemeenschap. ^{1Kor.1:9} Iemand die geestelijk groeit, gaat door de geest van God zien, dat wij tevoren bestemd waren voor zoonschap, door Christus, *voor God*. Christus wil ons graag leiden in de gemeenschap met de Vader. In Zijn Woord aan de ekklesia leert Hij ons God te danken door Christus Jezus, ^{Rom.1:8; 7:25} omdat wij door Christus toegang tot de Vader hebben. ^{Ef.2.18; 3:12} In al onze inspanning geldt:

*En al wat jullie maar doen in woord of in werk,
doet dit alles in de naam van de Heer Jezus Christus,
God, de Vader; dankend door Hem* ^{Kol.3.17}

Het is heerlijk om zo'n omgang met God, de Vader, door Christus Jezus te hebben. En wel zo, dat wij er helemaal door in beslag genomen worden en alleen voor Hem zijn. Zo wordt Hij ons *alles*. Dit is tevoren iets ervaren, als uitverkorenen, van het hoogste: *God alles in allen*. Zo zijn

wij dan al in de voleinding van de eonen. ^{1Kor.10:11} Want dan zullen *alle* schepselen Hem erkennen als Vader. Zij komen dan in gemeenschap met Hem. En dat is als oordeel, duisternis en kwaad hun werk hebben gedaan. Wij leven nog in deze dag van de mens, ^{1Kor.4:5} in deze boze eon, waarin de satan god is. ^{2Kor.4:4} Als dan uit een dankbaar hart, in liefde: *Abba, Vader!* opstijgt, is dat voor onze hemelse Vader kostbaar. Als wij met zo'n hart ons dienstwerk voor Hem doen, dan zal het werk van geloof in vrede en rust gebeuren. Het is dan vrij van druk en haast. Al ons dienstwerk is *alleen voor Hem*. Gemeenschap en dienstbetoon gaan voor Hem hand in hand.

Toerusting

Net als de discipelen rust God ons toe, maar dan voor iets heerlijkers dan wat hen wacht. Wij maken, rustend in Hem, de Gekruisigde en Opgestane, Zijn verzoening aan de mensen bekend. De motiverende kracht is Zijn liefde. ^{2Kor.5:14} Toch is dit, met het oog op ons dienstwerk straks, een oefening. Christus ontving de hoogste roeping, naar Gods liefdevolle plan, om allen terug te brengen naar de Vader. Om deze opdracht te vervullen, kiest God voor Hem medewerkers uit. Op aarde is het volk van Israël het instrument waardoor Christus de natiën naar de Vader terugbrengt. In de hemelen, die ook binnen de reikwijdte van de verzoening vallen, ^{Kol.1:20} gebruikt Christus een ander instrument. Daar wordt in de komende eonen het evangelie van genade en verzoening verkondigd door Zijn lichaam. De ^{op}hemelse machten en krachten, door overtredingen van God vervreemd, worden geroepen tot onderschikking aan Hem. Dit hoge dienstwerk voor God

is voor ons, de uitverkorenen van vóór de nederwerping van de wereld.

Erkenning en krenkingen

Wij zouden onze roeping ook in gebed erkennen. Paulus bidt een gebed, als voorbeeld voor ons, om de geest van wijsheid en onthulling in erkenning van Hem, voor alle heiligen en gelovigen. ^{Ef.1:17} In zijn dagen was het voor Paulus belangrijk dat Christus' overwinning verkondigd werd. Iemand die ziet dat het gaat om Gods belang, verandert. Onze uitverkiezing is alleen een middel om het al terug te brengen naar de Vader. Deze kennis van Gods plan bevrijdt ons van zelfzucht.

*In Wie wij de vrijkoping hebben door Zijn bloed,
de vergeving van de krenkingen* ^{Ef.1:7}

De verlichting door heilige geest laat onze positie in genade zien. Dat beseffend gaan wij niet voorbij aan het noemen van ons leven in ongeloof.

De krenkingen: onze vroegere slavernij onder satan en zonde. Wij waren zwak, niet in staat ons te verdedigen. En *de vergeving van de krenkingen* zegt, dat het liefhebbende hart van God, de Vader, die niet toerekent. Gods liefde verootmoedigt ons. Wij *hebben* de vergeving van de krenkingen! God wreekt zich niet op ons. Zo kunnen wij ongehinderd genieten van Zijn genade.

God laat aan het lichaam van Christus de oorzaak van alles zien. Die koppelt Hij aan onze uitverkiezing:

wij die tevoren bestemd zijn in overeenstemming met het voornemen van Hem die alles bewerkt in overeenstemming met de raad van Zijn wil ^{Ef.1:11}

Dit is alles, zonder uitzondering, óók de oorzaak van onze krenkingen van Hem:

Want God sluit allen samen in weerspanningheid in, opdat Hij over allen barmhartig zou zijn ^{Rom.11:32}

Wij konden niet anders dan God krenken. De bedoeling van God was, dat Hij over allen barmhartig zou zijn.

Kwaad en goed

Om dit deel ²⁴ van Zijn voornemen uit te voeren, rustte Hij satan op bijzondere wijze uit, om de schepping op te eisen en naar zich toe te trekken. Kort voor Hij stierf zei Jezus iets opmerkelijks:

Simon, Simon, zie, de satan eist jullie op om jullie te dorsen als het graan ^{Luk.22:31}

De Zoon van God zegt iets bijzonders over satans doel. Die wilde op dat moment de discipelen hebben. Maar veel eerder verlangde satan de hele schepping voor zichzelf. Hij maakte de wens van God de zijne, om heel het al te hebben. Dat verlangen was niet uit hemzelf, het kwam voort uit Gods voornemen. Gods bedoeling was: de schepping overdragen aan een schepsel. In plaats van *voor God* te leven zal het schepsel de bittere les van het kwaad moeten

²⁴ Zie het slot van het vorige hoofdstuk, Ef.1:7 e.v. over krenkingen.

ervaren, waardoor het schepsel leert wat goed is. Het was noodzakelijk, dat het schepsel in slavernij van de satan kwam.

Onderwijs van God

Deze pijnlijke ervaring is de ideale voorbereiding voor de kennis, dat *alleen voor God leven* blijvende vreugde geeft. Slavernij onder Gods tegenwerker is tijdelijk. Eens zal iedereen de levendmakende liefdesdaad van Christus aan het kruis kennen. Dat zal, in de slotfase van Gods plan van redding, leiden tot gewillig onderschikken van allen aan de leiding van God.

Herinnering aan slavernij zal de schepselen vervullen met lofprijzing voor de genade en heerlijkheid die zij in de voleinding ontvangen. Zij zullen nooit meer verlangen naar aanbidden van een valse god. God stelde ze tijdelijk in dienst van satan. Daarbij had God in gedachten, dat het zou leiden tot Zijn verheerlijking en tot zegen voor Zijn schepselen. Opdat zij altijd *voor Hem* zijn.

Gods bedoeling

God moet dit doel in het begin gezien hebben, onze voorbestemming was immers:

*in overeenstemming met het voornemen van Hem,
Die alles bewerkt naar de raad van Zijn wil* ^{Ef.1:11}

Hij verheugde Zich toen Zijn Zoon dit doel overnam. Hij proefde de vrucht die Hij later met ons zou oogsten. In Romeinen klinkt wat wij ontvangen door uitverkiezing:

die Hij tevoren bestemde, deze roept Hij ook ^{Rom.8:30}

En dit is:

tot lofprijs van de heerlijkheid van Zijn genade ^{Ef.1:6}

En nogeens:

tot lofprijs van Zijn heerlijkheid. ^{Ef.1:14}

Deze verheerlijking van God bepaalt ons leven. Onze redding en verzegeling met de geest, onze ijver in het bezitten van het ons gegeven lotdeel; alles is tot lofprijs van Zijn heerlijkheid. Wij kunnen alleen tot lofprijs van Zijn heerlijkheid zijn omdat Hij tevoren in ons een werk heeft uitgewerkt. Het is:

Zijn genade, die ons begenadigt in de Geliefde. ^{Ef.1:6}

Omdat het in Christus is, betekent dit, dat wij deelhebben aan Zijn werk, dat Hij als de Gezalfde uitvoert.

Wij zien dat onze uitverkiezing dieper wortelt. Christus is ook de Zoon van Zijn liefde, en in die Geliefde worden wij begenadigd met onze uitverkiezing. Zijn uitgekozenen zijn wij als de vrucht van Gods werk van liefde:

In liefde ons tevoren bestemmend ^{Ef.1:4,5}

Dat was Zijn getuigenis, maar wij waren ook betrokken in de liefde van de Vader voor de Zoon. Alles is exclusief *het werk van God* in onze uitverkiezing.

Gods weg

Tot slot nog iets over *Gods weg* in het uitkiezen. En over de voorbereiding van de roeping van het lichaam van Christus. Dit deel van Zijn plan maakte God via Paulus in geheimenissen bekend. Dit is anders dan bij Israël. Lang voor dit volk bestond gaf Hij verslag van hun roeping en positie. In het eerste deel ^{Gen.12:2-49} wordt inzicht gegeven in de toekomst van Israël. Later volgden nog meer delen.

Hij hield Zijn voornemen om de ekklesia te roepen lang verborgen. Paulus laat zien, dat het Gods geheimenissen waren (Rom.11:25; 16:25, 1Kor.2:7; Ef.3:3,9; Kol.1:25).

De periode die God voorzien had, is *het beheer van het geheimenis*. ^{Ef.3:9} Dat beheer was van vóór de eonen verborgen in God. God maakte dit bekend via Paulus, toen Israëls (tijdelijke) verharding bleek. Het volk Israël was geen zegenkanaal voor de natiën, maar zal dat in de nabije toekomst wel zijn. Het lichaam van Christus gaat met Hem deelnemen aan Zijn hemelse heerschappij. Onze uitverkiezing komt vanaf 1 Thessalonicenzen naar voren. Dit thema wordt uitgewerkt totdat de laatste ²⁵ brieven de hoogste waarheid van het lichaam van Christus doorgeven.

²⁵ Efeziërs, Filippenzen, Kolossenzen, 2 Timotheüs

Afsluitend

*Jullie uitverkiezing waargenomen hebbend,
broeders, geliefd door God* ^{1Thes.1:4}

Dat was het begin van deze uiteenzettingen. Op deze basis gaf God licht en inzicht in deze genade. In Efeziërs neemt Hij de laatste bedekkingen weg, wij hebben nu een afgerond geheel over onze uitverkiezing. Overvloeiende dank aan God vult onze harten.

M. Jaegle

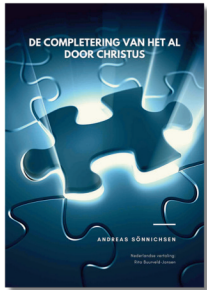
Andere brochures uitgave Stichting Da-ath,
te bestellen via gorterd@protonmail.com:

De uitgeroepen gemeente: Lichaam én bruid? - *Date Gorter*

Efeziërs 5:22-33 vergelijkt de gemeente met de gehuwde vrouw. Zijn wij als gelovigen nu óók de bruid? De geestelijke band van God met Israël wordt in de Schrift als huwelijk beschreven. In Efeze 5 zien we *lichaam* als beeld. Een gehuwde man en vrouw worden één vlees, één lichaam, 1 Kor.6:16. Maar zij doen veel afzonderlijk van elkaar. Zij zijn één en laten zo de eenheid van Christus en Zijn lichaam zien. *Israël*, als *bruid* van Jahweh, staat in een andere betrekking tot Hem.

De completering van het al door Christus - *Andreas Sönnichsen*

In dit machtige woord wordt onthuld, dat wij compleet gemaakt worden tot het volledige complement van God, Efeziërs 3:19.

Dat wij echt de onschatbare waarde van dit kostbare woord mogen beseffen! Want het voorziet in alles, en is volledig toereikend, zoals God Zelf!

De zogenaamde engelenwereld - *A.E. Knoch*

De Griekse noch de Hebreeuwse taal heeft een woord, dat aangeeft wat wij ons vandaag bij 'engel' voorstellen. Als het woord *aggelos* overal waar het voorkomt met 'engel' vertaald was, dan hadden wij de bedoeling ervan kunnen verstaan. Maar helaas is het alleen waar de traditie dat verlangt, zo vertaald. Dit is een duidelijk voorbeeld hoe discordante vertalingen de waarheid voor ons kunnen verduisteren in plaats van dat ze die laten zien.

Wie gaan mee bij de opname? - *Date Gorter*

Wanneer de Heer neerdaalt en de Zijnen roept: wie zullen Hem dan ontmoeten in de lucht? 1 Thessalonicenzen 4:13-18

De bazuin van God is een genademoment. Misschien onbewust en onbedoeld, willen wij daar toch op één of andere manier een voorwaarde aan vastkoppelen.

Leven in verwachting van Zijn komst - *Dieter Landersheim*

Tot onze heerlijkheid behoort, dat wij in Christus Jezus met iedere geestelijke zegen te midden van de op-hemelse schepselen gezegend zijn, Efeziërs 1:3.

En dat wij in de geest te midden van de op-hemelsen gezet zijn, Efeziërs 2:6,7.

Hij komt! Wij mogen leven in verwachting van die grote dag.

Jezus Christus, de Gekruisigde - *Dieter Landersheim*

Wie zijn de vijanden van het kruis van Christus?

Voor eigen gerechtigheid is bij God geen ruimte. Als wij onszelf gerechtigheid toekennen, verachten wij het kruis van Christus, dat ons Gods gerechtigheid gaf, door het geloof van Jezus Christus.

Het woord van de verzoening - *Date Gorter*

De verdeeldheid bij de Korintheërs was ontkenning van de geestelijke eenheid. Daarover spreekt Paulus in 1 Korintheërs 12. Hij benadrukt dat het één lichaam is, met één geest en dat is niet voor niets. Zijn houding – een voorbeeld voor ons – was verzoenend, altijd, ook al werden zijn woorden en daden verkeerd begrepen!

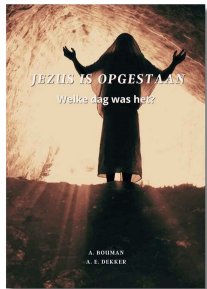
Hemel en hel, wat leert Jezus daarover? - *A.E. Knoch*

Jezus zei tegen Nicodemus: *Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet wederom geboren wordt kan hij het koninkrijk van God niet zien*, Johannes 3:3. En Jezus zegt van mensen die verloren gaan: ... *waar hun worm niet sterft, het vuur niet uitgeblust wordt*, Markus 9:44.

Deze brochure geeft antwoord uit de Bijbel op de indringende vragen. Hoe kan God sterven van ongelovigen aanzien?

Jezus is opgestaan, welke dag was het? - A. Bouman, A. E. Dekker

Deze brochure geeft antwoord op de vraag wanneer de Heer Jezus exact opgewekt werd door de heerlijkheid van de Vader. Was het op -wat wij kennen als- de zondag? Of een andere dag? Nauwgezet is iedere uitdrukking en elk woord dat van belang is, onderzocht. Het resultaat is voor u als gelovige wellicht verbijsterend.

Vergeving van zonden of rechtvaardiging? - Frank Goldammer

Jakob en Esau - Elmar Frey

Ik ben blij dat mijn zonden zijn vergeven omdat Jezus aan het kruis voor mij stierf!, zeggen veel christenen. En rechtvaardiging dan? Het verschil is groter dan u denkt.

Ik heb gekozen voor Jezus en ik ben gered! Dat hoor je gelovigen zeggen. Jakob en Esau, u leest in Genesis en Romeinen 9 over deze tweeling. Het gaat om (uit)kiezen. Wie doet wat? Wanneer? Gods woord geeft uitsluitel!

Schepping van de mens, Gods waagstuk? - Ludwig Wolf

Waagde God het met de schepping van de mens? Zou de mens iets kunnen wat God niet voorzag? Kon de mens zo uit de hand van God wegllopen dat er geen redden meer aan is?

Op deze en meer vragen komt antwoord in deze brochure, uit Gods woord. Het geeft vrede en rust in het hart, wanneer we beseffen Wie Hij is.

Psalm 139, vertaling en commentaar - Alfred E. Dekker

In Psalm 139 laat God via David weten dat God ons door en door kent; kende zelfs ons embryo. Ieder mens is voor God een open boek. Het maakt niet uit bij welk je hoort, wat je gelooft, in welke tijd je leeft en hoe je je gedraagt. Uiteindelijk zal alle knie voor Hem buigen en alle tong van harte belijden: Heer is Jezus Christus, tot eer van God, de Vader! Na lezing van deze psalm zal niemand dit nog kunnen betwijfelen.

Begrijp je wat je leest? - Werner Prolingheuer

In Handelingen 8 lees je dat een Ethiopisch machthebber van de koningin Candacé, de schatkist-bewaarder, te Jeruzalem kwam om daar de God van Israël te aanbidden. Op de terugweg las hij uit een gekochte Schriftrol. Deze invloedrijke 'kamerling' was eerlijk genoeg om te erkennen, dat hij zonder leiding de betekenis van het gedeelte (hij las in Jesaja 53) niet kon begrijpen. Zijn wij altijd zeker, dat wij alles correct verstaan?

Vloek van Cham? - Alfred E. Dekker

Bij de herdenking van de afschaffing van de slavernij onder de noemer Ketikoti is nu algemeen duidelijk geworden, dat de 'vloek van Cham' gebruikt is om een onafzienbare menigte medemensen eeuwenlang tot handelswaar te vernederen en beestachtig te behandelen. Wat alles des te vreselijker maakt, is dat de 'vloek van Cham' als zodanig niet in de Schrift voorkomt, maar op een klinkklare leugen berust. Hoe de vork dan wél aan de steel zit, probeert deze brochure te verhelderen.

De Gemeente in haar laatste aardse dagen - Alfred E. Dekker

Wie van ons het nieuws leest, ziet en hoort over alles wat er in de wereld gaande is, zal zich vast wel eens afvragen: hoelang nog? En wat staat ons allemaal te wachten, voordat alle leden van de uitgeroepen gemeente van de aarde weggerukt worden? Wij zien de toenemende chaos, rampspoed en misdadigheid in de wereld. Maar ook al zou het allemaal rozengeur en maneschijn zijn – wie zou niet voor altijd samen met onze Heer en Redder willen zijn? Wat hierna uiteengezet wordt, dient tot troost en bemoediging, vooral voor wankelmoedigen.

De wil van God & de wil van mensen - A.E. Knoch

Heeft de mens een 'vrije wil'? Als mensen tegen de wil van God ingaan, zoals we iedere dag zien, kan God dan Zijn doel bereiken? Wat de broers met Jozef deden, was vreselijk. Je broer verkopen! Hoe kijk je daarnaar? *Laat Mijn volk gaan!* zei God tegen Farao. Die wilde dat niet. Hoe handelde God? De wil van de mensenmenigte voor Jezus was: *kruisig Hem!* Die wil werd doorgezet, was dat het dwarsbomen van Gods plan? Of paste dat naadloos in Gods bedoeling? En als alles uit God is, waarom zou je dan volgens Gods woord leven?

De doop - A.E. Knoch

De doop? Die is altijd omstreden binnen de christenheid. Volwassenen dopen? Kinderen besprenkelen? Hoe dopen? In welke Naam? Wanneer gebeurde dat? Wat is het effect van de waterdoop? Doet het iets, bewerkt het wat? Word je er een betere gelovige door? Allemaal vragen, die steeds weer tot -soms verhitte- discussies leiden. Deze vragen zijn ook belangrijk: Waarin ben je gedoopt? De zee? De wolk? Water? Geest? Wat reinigt en wat niet? Wat is eigenlijk de ene doop (Efeziërs 4:5)? Antwoorden komen uit de Schrift in deze bijzondere studie over dit onderwerp.

God en de natiën - A.E. Knoch

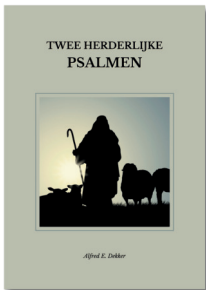

Hoe gaat God met de natiën om? Waarom zijn er eigenlijk natiën?

Israël is Gods volk, en Hij heeft een heel speciaal plan met hen. Zij zullen de natiën leiden op aarde, als hun Messias er is. Maar in deze tijd lijkt de chaos alleen maar toe te nemen. Waar zal dat toe leiden?

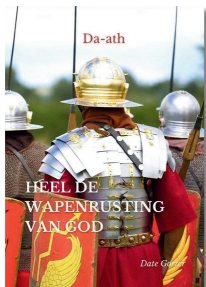
In deze uitgave leest u de overwegingen uit Gods woord, die antwoorden geven. U zult als serieus bijbellezer daarover verbaasd staan!

Twee herderlijke Psalmen - Alfred E. Dekker

Het beeld van herder en kudde heeft al eeuwenlang gelovigen aangesproken. In beginsel is het een beeld dat op God en Israël slaat en niet op gelovigen die in Christus Jezus zijn. Waarom dan toch de “herderspsalmen” 23 en 100? Omdat veel kostbaarheden in Gods schatkamer voor Israël ook voor de natiën buiten Israël van grote waarde zijn. Juist die schatten laten Gods karakter en bovenal Zijn liefde zien. Zouden wij jaloers op Israël zijn? Nee, zoals blijkt uit vergelijking van de aardse schatten voor Israël met die van Paulus’ evangelie. Lees dit, en verwonder u over Gods liefde!

Heel de wapenrusting van God - Date Gorter

Heel de wapenrusting van God aandoen is noodzakelijk voor elk lid van het lichaam van Christus.

Deze uitgave geeft antwoord op: waarom aandoen?

Tevens leest u hierin een nadere toelichting op de zeven onderdelen, zoals die te vinden zijn in Efeziërs 6:10-20.

Het gebed van geloof - *Hermann H. Rocke*

Tot Wie richten wij ons *gebed*?
Wat gebeurt er morgen in ons leven? In de wereld? Israël?
Kunnen wij God ‘verbidden’?

Gebed is het meest wezenlijke voor een gelovige. Gods woord is essentieel als het om gebed gaat. Daarin is groei en inzicht nodig. In deze brochure leest u over hoe, wat en wanneer we kunnen bidden. Wat is een waar *gebed van geloof*? Gods woord geeft antwoorden!

Één God: de Vader; Één Heer: Jezus Christus - *Alfred E. Dekker*

In de heilige Schrift is niets terug te vinden over God Die een ‘drie-eenheid’ zou vormen. Niettemin is deze leer al vroeg in het christendom opgedoken en wordt zij tot heden toe aan gelovigen onderwezen. In deze uitgave leest u in deel 1 over de lange geschiedenis van deze leer, afgesloten in deel 2 met wat door God Zelf in Zijn woord ons over Zichzelf, Zijn Zoon en de heilige geest onthuld heeft.

Het koninkrijk in het oude testament - *Vladimir Gelesnoff*

Wat is het koninkrijk van de hemelen?

De grote hoeveelheid antwoorden op deze vraag levert verwarring op. Het is goed, voor de uitleg om elke zin, ieder woord in de Schriften uit te leggen vanuit het gebruik in andere tekstverbanden van de Bijbel. Door dat principe te volgen, komt naar voren, dat: het koninkrijk van de hemelen gebaseerd is op de profeet Daniël.

Geestelijke gaven voor vandaag? - *A. E. Knoch*

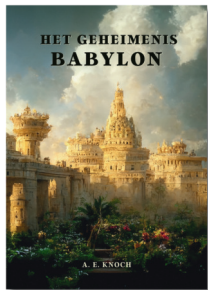
Geestelijke gaven vandaag? Hoe zit het daarmee? Het ‘spreken in tongen’? Lichamelijke genezing? Onder gelovigen wordt daar veel over gesproken. Waren deze ‘gaven’ of inwerkingen van de geest alleen voor toen, voor Israël en de gelovigen? Of gelden deze gaven nu nog steeds, voor alle gelovigen? Deze brochure behandelt deze vragen, en geeft antwoord uit de Schrift. De brieven van Paulus blijken meer licht op dit alles te werpen dan wij misschien denken.

Reuzen of niet? - *Alfred E. Dekker*

Deze uitgave gaat over de geschiedenis van de nephilim en repaïm. Zij is een van de zeer vele voorbeelden van de onstuitbare wijze waarop God, de Vader, toewerkt naar de geboorte van onze Heer en Redder Jezus Christus. Hij is de scharlaken draad die van Genesis 1:1 tot en met Openbaring 22:20 door de heilige Schrift loopt. Het gaat allemaal om Hem in Wie het al geschapen is, in Wie het al zijn samenhang heeft, Die het beeld van de onzichtbare God is, de Eerstgeborene van heel de schepping (Colossenzen 1:15-17).

Het geheimenis Babylon - *A.E. Knoch*

Wat is het geheimenis van Babylon? In de loop van de voorbije eeuwen is dat uitgelegd als: een systeem, een religieuze stroming, de RK kerk, et cetera. Deze uitgebreide brochure, als een naslagwerk te gebruiken, geeft het Bijbelse antwoord op deze vraag. De Schrift zelf aan het woord laten is altijd het beste. De schrijver doet dat: hij laat God Zelf aan het woord. Dat vraagt van ons simpelweg geloof in de uitspraken van God. Verwonder u met Johannes over het geheimenis Babylon.

Openbaringen van God en Christus voor de schepping - *M. Jaegle*

Veel gelovigen hebben, in meer of mindere mate, kennis van Gods plan van 'eeuwen' (aionen). Zij vermoeden wellicht, dat vóór Genesis 1:1 er ook 'een periode' geweest moet zijn. Maar wat God, de Vader, deed? Men heeft daar geen idee van. Deze, toch wel uitzonderlijke studie, laat zien wat Gods woord aangeeft over die 'periode' vóór de schepping van hemelen en aarde. En welke onvermijdelijke grote toekomst dat oplevert via het kruis van Golgotha voor de hele schepping.

Uitverkiezing. Gevoelig onderwerp. “Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren”, zei de Heer Jezus.

Waarom kiest God mensen uit?

Het verlossende antwoord leest u in deze brochure, waarin uitverkiezing uitvoerig wordt bekeken in het licht van de Bijbel. Het geloof van Jezus Christus tot en met de dood aan het kruis en Zijn opstanding is -als altijd- beslissend. Het antwoord zal dankbaarheid in uw hart oproepen.

Stichting Da-ath, da-ath.nl

ISSN 2772-8811